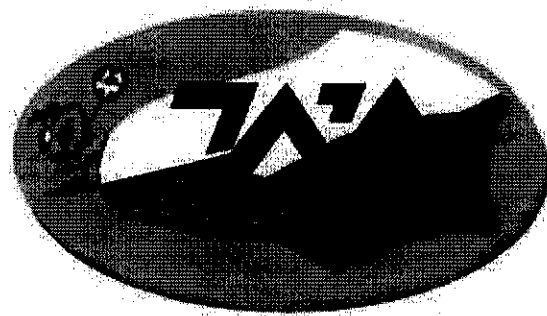

מועצה מקומית מיתר

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין
מיום שני, י"ט בתמוז תשע"ב, 09.07.2012

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

השתתפו ה"ה:

- ר. המועצה	אבנר בן גרא
- מ"מ ראש המועצה	שחר יסינובסקי
- ס.ר. המועצה	דוד לוי
- ס.ר. המועצה	אהרון בשן
- חבר מועצה	אלון אלדור
- חבר מועצה	שמעון מזוז
- חבר מועצה	יואל בוהדנה

לא השתתפו ה"ה:

- חברת מועצה	דינה טל
- חבר מועצה	סלומון כהן

מוזמנים:

- מזכיר המועצה	ציון אלמלס
- מ.מ. גזברית המועצה	חיים אטיאס
- מהנדסת המועצה	מרים אלחדד-קטן
- יועץ משפטי	עו"ד ששון יצחק
- מבקר המועצה	נדב נווה

על סדר היום:

- א. פתיחת תב"ר ע"ס 16 אש"ח למימון פעילות בטיחות בדרכים – נספח א'.
- ב. פתיחת תב"ר הצטיידות גנים ע"ס 78 אש"ח במימון משרד החינוך – נספח ב'.
- ג. הגדלת תב"ר מבנה הצופים ב-1,200,000 ₪ במימון מפעל הפיס, סה"כ תב"ר לאחר הגדלה 2,637,000 ₪ - נספח ג'.
- ד. פתיחת תב"ר אודיטוריום חט"ב מיתרים על סך של 1,800,000 ₪ במימון משרד החינוך – נספח ד'.
- * פתיחת תב"ר מיתון תנועה ברח' ציקלג ע"ס 1.270 מיליון ₪, משרד התחבורה וקרנות הפיתוח.
- * הגדלת תב"ר 472, הנגשת חט"ב מיתרים ע"ס 55,000 ₪ מקרנות המועצה.
- ה. אימוץ תכנית 'תג הסביבה', רצ"ב החלטה טלפונית – נספח ה'.
- ו. אימוץ תקן ירוק לבנייה – שחר יסינובסקי / אדר מתי קוניס.
- ז. קביעת תנאים להצבת מתקני סולאר על גגות.
- ח. הצעת החלטה מטעם חבר המועצה שמעון מזוז :
הגשת תביעה נגד המנהל בדבר גביית דמי פיתוח המגיעים למועצה עבור מגרש לבניית דיור מוגן שהוחכר לדמרי וזאת על בסיס מכרז זהה בש/66/2012 בדימונה, ומדובר על תביעה בסך כ-18 מיליון ₪.
- ט. מיזמי תיירות במיתר – שחר יסינובסקי.
- י. הפעילות שהמועצה נוקטת או מתכוונת לנקוט בכל הקשור לבעיות הרעש ברחובות מיתר/פארקים בחופשת הקיץ (מחוץ לסדר היום).

מר ציון אלמלם: ערב טוב. ישיבת מליאה לחודש יולי, 9.7.12, 20:30. בראשות ראש המועצה – אבנר בן גרא, נוכחים: שחר יסינובסקי, בשן, דוד לוי, אלון אלדור, מזוז, יואל בודהנה, מבקר המועצה נדב נווה, היועץ המשפטי ששון יצחק, ותיכף נכנס גם חיים אטיאס, ממלא מקום גזבר המועצה. ערב טוב.

מר אבנר בן גרא: חברים, אנחנו נתחיל מסעיף 2. אני ברשותכם אסביר בקצרה על התב"רים אי – ה', ואם תהיינה שאלות למישהו, אז אנחנו גם כן נענה. אני מבקש רק בסוף, כדי שלא נקטע את הסקירה.

סעיף א:	פתיחת תב"ר ע"ס 16 אש"ח למימון פעילות בטיחות בדרכים.
סעיף ב:	פתיחת תב"ר הצטיינות גנים ע"ס 78 אש"ח במימון משרד החינוך.
סעיף ג:	הגדלת תב"ר מבנה הצופים כ-1,200,000 ₪ במימון מפעל הפיס, סה"כ תב"ר לאחר הגדלה 2,637,000 ₪.
סעיף ד:	פתיחת תב"ר אודיטוריום חט"ב מיתרים על סך של 1,800,000 ₪ במימון משרד החינוך.
•	פתיחת תב"ר מיתון תנועה ברח' ציקלג ע"ס 1.270 מיליון ₪, משרד התחבורה וקרנות הפיתוח.
•	הגדלת תב"ר 472, הנגשת חט"ב מיתרים ע"ס 55,000 ₪ מקרנות המועצה.

מר אבנר בן גרא: התב"ר הראשון ע"ס 16,000 ₪ למימון פעילות בטיחות בדרכים. כפי שכולכם יודעים, אנחנו כל שנה נהנים מתקציב של בטיחות בדרכים, שמממן כולו משרדים חיצוניים. זה 16,000 ₪. התב"ר הבא-

מר אהרון בשן: רגע, אבנר.

מר אבנר בן גרא: אני ביקשתי בשן שאני אקריא הכל.

מועצה מקומית מיתר
ישיבת מועצה מן המגיין 9.7.12

מר אהרון בשן: אבל אתה מציג אותנו... 16,000 ₪. 16,000 ₪ זה 80%.

מר אבנר בן גרא: כן, בסדר, אני אומר.

מר אהרון בשן: זה חשוב.

מר אבנר בן גרא: יש לכם את הדפים, אנחנו צירפנו אותם, נספח א'.

מר אהרון בשן: אני חושב שגם צריך לכתוב את זה אחרת. אני אציע לך איך לכתוב את זה. למה? – כי צריך לכתוב 16,000 ₪ 80%, עוד 20% מהקרנות.

מר אבנר בן גרא: זה נכון.

מר שמעון מזוז: אפשר לעשות את זה הרבה יותר קל. תכניס כל שנה 20,000-30,000 ₪ לתקציב השוטף, אתה לא צריך להביא את זה להצבעה.

מר אבנר בן גרא: השתתפות בתב"רים?

מר שמעון מזוז: לא, לא. לא השתתפות.

מר אבנר בן גרא: אז מה?

מר שמעון מזוז: הרי זה כל שנה יש לך. לא חייב, חבריה. יש דברים ש-

מר אבנר בן גרא: לא, הוא צודק, הוא צודק. אני אגיד לך מי נוהג ככה – אלי לוי נוהג ככה.

מר שמעון מזוז: גם אני עושה את זה ככה פעם בשנה. אתה שם את זה, ואתה לא צריך לשבור

את הראש. אתה יכול להתחיל את הפעילות כבר בתחילת שנה, גם אם לא קיבלת את הכסף.

מר אבנר בן גרא: רגע, בואו נמשיך. פתיחת תב"ר הצטיידות גנים, על סך 78,000 ₪. פה רק תדעו, אנחנו במסגרת התכנית של טרכטנברג, קיבלנו אישור ל-3 גנים, והגנים בטרנטנברג כוללים את ההצטיידות. אנחנו למזלנו קיבלנו את התקנה, בגלל שאני לחצתי להיות ראשון בקטע הזה, אז קיבלנו את התקנה לא דרך התקנה של טרכטנברג, אלא דרך תקנה אחרת של משרד החינוך של בניית גנים, ולכן מגיע לנו הצטיידות של 26,000 ₪ לכל גן. זה במימון מלא של משרד החינוך.

מר אהרון בשן: מה זה הצטיידות?

מר אבנר בן גרא: הצטיידות – יש רשימה של ציוד שהולך לגנים. ציוד, זה לא מה שבא לי אני קונה שם. יש רשימה של משרד החינוך. כמו שיש רשימה של מפעל הפיס לבתי ספר וזה, זו לא תכנית כבקשתך, יש רשימה מסודרת של זה.

מר שחר יסינובסקי: סליחה רגע, שאלה. טרכטנברג מממן את ההצטיידות או לא כולל?

מר שמעון מזוז: הממשלה מממנת.

מר שחר יסינובסקי: קיבלנו כפול ציוד?

מר אבנר בן גרא: לא. הסברתי, לכל גן 26,000 ₪. תכפיל, 26 כפול 3.

מר שחר יסינובסקי: טרכטנברג מממן את זה, החוק החדש מממן את זה?

מר אבנר בן גרא: לא, טרכטנברג-

מר שחר יסינובסקי: רק את המבנה?

מר אבנר בן גרא: חבריה, אפשר קצת לא לנהל ישיבה בתוך ישיבה? אם אתם רוצים, ניתן כמה דקות, כל אחד ינהל את הישיבה שלו ונמשיך.

מר אהרון בשן: לא, לחדד דברים, זה בסדר.

מר אבנר בן גרא: אז בואו, לחדד דברים תחדד, תנו קצת. אני לא מפריע לכם לדבר. אז לא לקטוע את קו המחשבה. לגבי טרכטנברג, מה שהם נותנים הסכום, הוא כולל הכל. אנחנו, בגלל שלא היינו דרך טרכטנברג, היינו בתקנה 14, קיבלנו עוד הצטיידות. זו הערת אגב, בסדר? אם לא הייתי אומר אותה, לא היו שאלות. אבל אני אומר אותה, כי עוד פעם, אני מאמין שכשאנשים מבינים, אז הולכים יחד איתנו.

ג' – הגדלת תב"ר מבנה הצופים ב-1.2 מיליון ש"ח במימון מפעל הפיס, סך הכל תב"ר לאחר הגדלה 2.637 מיליון ש"ח. כפי שאתם יודעים, אנחנו חרטנו על דגלנו הקמה של סניפים ראויים לתנועות הנוער. את בני עקיבא אנחנו מימנו דרך נגב גליל וחלק משרד החינוך, וחלק גם איך זה נקרא? זה לא המפד"ל היום, לא יודע. הבית היהודי. וזה חלקים קטנים. החלק המשמעותי היה נגב גליל. תנועת הצופים, מכיוון שהחלק שלה זה מבנה של מפעל הפיס במקור, אז היה אפשר כל הזמן להגדיל אותו, במסגרת ההנחיות של מפעל הפיס. ואת הנוער העובד והלומד, אנחנו קיבלנו למעשה גם מנגב גליל דרך החטיבה להתיישבות, שזה אני מאמין שתוך חודש אנחנו נראה התקדמות משמעותית בשטח. ויש שם מבנה, מה שהמבנים האלה מעבר לפעילות נותנים לנו, זה מאפשר לנו לעשות פעילות בטוחה מבחינת ממ"דים וזה מה שהיום אין במבנים האלה, ואני חושב שזה הישג חסר תקדים. גם איך שייראו המבנים בסופו של דבר, זה לא משהו שקורה בכל מקום. אז פה למעשה אנחנו בהתקדמות יפה.

ד' – פתיחת תב"ר לאודיטוריום חטיבת הביניים מיתרים. כפי שאתם יודעים, כשסילבן היה פה בפתיחה של בני עקיבא, הוא התחייב ל-2 דברים. (1) זה לאפשר לנו אודיטוריום/בית תרבות, בסכום של כמעט 2 מיליון ש"ח. (2) תחנת מד"א. תחנת מד"א אושרה בוועדת הכספים לפני כחודשיים. כרגע המבנה נמצא בהזמנה ע"י החטיבה להתיישבות. ב-26 לחודש, או 27, לא זוכר, אושרה בוועדת הכספים העברה של נגב גליל למשרד החינוך לצורך האודיטוריום. ההרשעה נמצאת כרגע בחתימה.

אני הייתי היום במשרד החינוך, ההרשאה נמצאת בחתימה. אז את התב"ר הזה אני מבקש לאשר, כמובן בכפוף להמצאת הרשאה, שאני מעריך שתוך שבוע היא תגיע לכאן ואנחנו נתחיל. למעשה יש לנו את כל התכניות, יש לנו את כל היועצים, יש לנו הכל בקטע הזה. אנחנו רק צריכים לקבל את ההרשאה הכספית ולהתחיל לעבוד.

מר נדב נווה: ... אישור של משרד הפנים.

מר אבנר בן גרא: נדב, בוא, באמת, זה סתם הערות. כי אישור משרד הפנים צריך על כל תב"ר. בסדר?

מר נדב נווה: נכון.

מר אבנר בן גרא: יש תהליך, אני לא עוקף את התהליך. אני מדבר פה על החלק של המליאה.

מר אהרון בשן: תן כמה מילים על האודיטורים, אני רוצה לשמוע בבקשה. מה יש שם?

מר אבנר בן גרא: האודיטורים, רבותיי, כפי שאתם יודעים, אנחנו מזה 3 שנים נמצאים במצב של ניסיון לסגור פערים מבחינת מבני ציבור. אני רוצה להגיד לכם שחוץ מהמבנים של הנוער, שהיו מבנים מתחת לכל ביקורת, ואני מקווה שאנחנו נשפר אותם בזמן הקרוב, אנחנו כבר משפרים אותם, אבל נסיים את זה בזמן הקרוב. יש מספר פונקציות שהן ממש חסרות לנו, והן נמצאות בטיפול. הפונקציה הראשונה שאנחנו טיפלנו בה, זו הספרייה העירונית, שאנחנו הכנו תיק תכנון. כרגע זה נמצא בניסיונות להתרים אנשים מחו"ל על הספרייה הזו, כולל הסיפור של העיר התאומה שלנו. מדובר על הגדלת הספרייה בא כוח-150 מ"ר נוספים, כולל חדר הנצחה מכובד לחיילי צה"ל, וכמובן לנספים בשואה. הדבר השני שעשינו עליו תכנון מלא, וכרגע התקיימה גם כן ועדת מכרזים לגביו, זה בית גיל הזהב, שאנחנו רוצים להרחיב אותו לטובת הפעילות של הגיל השלישי. גם כן הרחבה משמעותית ומשהו מאוד משודרג במושגים של יישובים בגודל שלנו. זה משהו שהוא כול זכוכית. מבחוץ משקיף על הפארק. אנחנו קצת בחוסר כספי פה, נראה איך אנחנו מגייסים. אבל סך הכל

התכנון הסתיים.

הדבר השלישי זה האודיטוריום. תראו, כולכם יודעים שאנחנו, מבחינת אולם, לראות הצגות, לראות סרטים, לעשות הצגות ילדים, לעשות את מסיבות סיום שנה של בתי הספר או מסיבה כלשהי, או תדרוך כלשהו, לנו למעשה אין, ואני יכול להגיד לכם אישית שאני עולה לנאום בטקסים של יום השואה או זה, אני מרגיש מאוד לא נעים באולם הפיס. הוא גם כן לא ממוזג, הוא גם לא מסביר פנים, אבל זה המקום שיש לנו כרגע עם מושבים. אי לכך, אנחנו החלטנו להזיז את העניין הזה של אודיטוריום, כאשר האודיטוריום שאנחנו תכננו, הוא לא אודיטוריום רגיל, הוא אודיטוריום שמכיל בתוכו את כל האופציות הנדרשות לעשות את כל סוגי הפעילויות. מה שאתם רואים פה, זה חלק קטן מהתקציב. כי סך הכל סדר הגודל של התקציב הסופי הוא כ-3.5 מיליון ₪, כאשר מדובר גם כן באלמנטים של הנגשה, באלמנטים של בטיחות, שמשנה לשנה הדרישות גדלות. אני לא יודע, בדימונה חלק מזה גם היה, שמעון הביא לי את המכרזים רק שאני אסתכל. יש עניינים של תריסי שחרור עשן, יש עניינים של גנרטור חירום, יש עניינים של כל מיני מקומות מילוט. זה מסובך הרבה יותר ממה שהיה לפני כמה שנים.

מר אלון אלדור: מה הגודל שלו?

מר אבנר בן גרא: כפי שאמרתי, הגודל שלו כ-280 מושבים, 600 מ"ר.

מר שמעון מזוז: 2 מיליון אתה לא תבנה את ה-

מר אבנר בן גרא: אמרתי 3.5, שמעון.

מר שמעון מזוז: לא, אמרת 2 מיליון, חשבתי שאולי 2 מיליון יספיקו לבינוי, ואחרי זה את השאר להצטיידות.

מר אבנר בן גרא: אמרתי 2 מיליון זה מה שיש כרגע, והסך הכל, אנחנו נסתדר. כשאני אומר 'אנחנו נסתדר', אני יודע מה אני אומר. כתוב שם סגירת קומת עמודים בחטיבת הביניים מיתרים, זה

יהיה שם, אבל זה פתוח מהצד השני, כך שלא תהיה בעיה. זה יאפשר לנו לעשות כאמור פעילויות תרבות גם כן לקהלים מצומצמים, וגם למעשה לכל השכבות ולכל הסוגים של האוכלוסייה.

מר שמעון מזוז: אבנר, צריך לתכנן גם הקרנת סרטים.

מר אבנר בן גרא: אמרתי שיש בו את כל האופציות, בגלל זה הוא עולה כל כך הרבה כסף, כי יש בו הקרנת סרטים, יש בו הצגות, יש בו הופעות של תבורת הזמר, שזה שונה מהצגה, יש נאומים וכנסים. אז כל דבר זה שונה, אבל כל הדברים האלה. יכול להיות שבסדרי עדיפויות אנחנו נגיד שקודם כל, אנחנו צריכים קודם כל סרטים והצגות ילדים, ורק אחר כך את הזה. אנחנו נראה איך מסתדרים. קודם כל אני מאמין בהתחלות, אז אנחנו נצא קודם כל לדרך.

הדבר החמישי – זה תב"ר מיתון תנועה ברח' ציקלג. כפי שאתם יודעים, רח' ציקלג, שהוא למעשה אחד העורקים שמובילים לבתי הספר, הוא רח' קצת בעייתי, הרוס, פקוק וזה. אנחנו הוצאנו ממשדד התחבורה, על הקטע של הבטיחות באזור בתי ספר, הצלחנו להוציא את האישור לסכום של 1.270 מיליון ₪, כאשר מתוך זה כמובן ה-matching שלנו תמיד 30%, אז ה-matching מתווסף מקרנות המועצה.

תב"ר אחרון – הנגשת חט"ב מיתרים. אנחנו אישרנו תב"ר למעלית. כפי שאתם יודעים, יש לנו כמה ילדים שהם נעים באמצעות כסא גלגלים ודברים כאלה. אנחנו צריכים לתת להם את הפתרון הנגישותי. בבית ספר מיתרים הנגישות היא בעייתית מכיוון שמדובר בחטיבה שהיא בנויה ב-2 קומות. אז כל המעבר לילדים האלה ממגרש הספורט לכיתות למעלה, לכיוון כיתות החוגים, הוא מאוד בעייתי, והם צריכים לעשות את כל ההיקף. אנחנו קיבלנו תקציב של כ-275,000 ₪ למעלית, שאותו אנחנו אישרנו באחת הישיבות הקודמות. כרגע, מהמכרזים שפתחנו, נדרש להגדיל את התב"ר ב-55,000 ₪.

מר שמעון מזוז: הכסף הראשוני מביטוח לאומי?

מר אבנר בן גרא: לא, הכסף הראשוני הוא ממשדד החינוך.

מר שמעון מזוז: אתה יכול לבקש אותנו מביטוח לאומי.

מר אבנר בן גרא: אנחנו ניסינו, ביקשנו, הגשנו 500,000 ומשהו נה, שכללו מעלית ורמפה, לא אישרו לנו. משרד החינוך אישר לנו רק את המעלית, את הרמפה הוא לא אישר לנו. טוב, רבותיי, למישהו יש שאלות.

מר אהרון בשן: עוד תב"ר אחד יש פה, לא? זה של ה-6.8, אתה לא רוצה לדבר עליו?

מר אבנר בן גרא: כן, תיכף, נעשה אשרור.

מר אלון אלדור: אבנר, לגבי האודיטורים, יש שם בנייה ירוקה?

מר אבנר בן גרא: לגבי האודיטורים, הבנייה הירוקה, יש חלק מחומרי הגמר, החלק העיקרי שלא, כל הציפוי וזה, מכיוון שמדובר בחלק שקיים. אני לא יכול. אני אומר, כל מה שאנחנו עושים עכשיו-

גב' מרים אלחזד-קטן: הציפויים, הדבקים.

מר אבנר בן גרא: כן, כן, כל מה שאנחנו עושים עכשיו חדש.

גב' מרים אלחזד-קטן: כל הגמר.

מר אלון אלדור: כל הקוסמטיקה, הסוף.

מר אבנר בן גרא: כן, כן.

מר שמעון מזוז: זו קומת עמודים הרי שאתה סוגר.

מר אלון אלדור: כן, בסדר, אבל.

מר אבנר בן גרא: כל הקוסמטיקה ירוקה.

גב' מרים אלחדד-קטן: השלד קיים, נלקח בחשבון חומרים אקוסטיים והיישום שלהם ע"י דבקים שהם ידירותיים לסביבה.

מר אבנר בן גרא: ארקלית וזה, אגב, שתדעו, זה עולה 25% יותר. זה מה יש, אנחנו הולכים על ירוק – הולכים. בסדר?

גב' מרים אלחדד-קטן: זה בתכנון, אנחנו נקפיד שזה גם ייושם כשנצא לנוהל.

מר שחר יסינובסקי: לגבי עבודות בכביש, גם כן נדבר על בנייה ירוקה וכו'.

גב' מרים אלחדד-קטן: איזה כביש?

מר שחר יסינובסקי: ציקלג.

מר אבנר בן גרא: עבודות כבר.

מר שחר יסינובסקי: בזמן האחרון יש יותר מידי... עם העבודות הציבוריות שיש לנו פה ביישוב, אבל הרבה מאוד מהעבודות גולשות לתוך שטחים ומפריעים לציבור הרחב. בהליכה, בכלוך, בהתעופפות, לא מגודר. הצופים עם הערימות שבתוך ערוצי הנחל וכו'. אני מבקש בציקלג זה זרך לבתי הספר, וזה מרכזי – להקפיד הקפדה יתרה על הדברים האלה.

מר אבנר בן גרא: שחר, אנחנו מקפידים, אתה לא צריך. יש גם לפעמים-

מר שחר יסינובסקי: לא מקפידים בכלל.

מר אבנר בן גרא: רגע, אתם חושבים שלא מקפידים. יש לי חדשות בשבילכם, יש פה חלק שהוא נכון, יש חלק שהוא טעות. מכיוון שחלק מהשטחים הוא נועד לעירום הזה, בסיכום גם כן בזמנו עם ראובן בסימון, איפה ששפכו את האספלט.

מר שחר יסינובסקי: ראובן בן סימון לא קובע כלום.

מר אבנר בן גרא: בסדר, אני מקדים תרופה למכה. אני יודע שהוא לא קובע כלום. בסדר? אני קובע, אוקיי, בסדר? אז יש שם הסדרה. אבל ההערה של היא נכונה, במיוחד כשמדובר במקום שגרים בו. הרי אנחנו הולכים להרחיב כביש שהוא ממש במגורים, אבל אם תסתכלו על מה שעשינו בריבודי כבישים, גם בבשור וגם בכובשים וגם ביעלים, אנחנו נתנו תשומת לב לזה.

מר שמעון מזוז: אבנר... הגבלת זמן. אחרי שהוא גמר את הכיכר וגמר את העבודות, לקח לו חודשיים לשים אספלט. לא היתה שום סיבה.

מר אבנר בן גרא: היתה סיבה.

מר שמעון מזוז: לא יודע, זה נראה הרבה זמן.

מר אבנר בן גרא: אתה שואל? אתה החלטת שלא היתה סיבה. אני יכול להגיד לך מה הסיבה, זה אותי זה הרגיז, אבל היתה לו סיבה. קודם כל, היו 3 תיקונים של תשתיות, שהוא לא עשה את התאמת התכניות. אחת מהן זו היתה תשתית שהצטרכתי לעשות אותה ביום תמישי בערב, לפני 3 שבועות. לפני 3 שבועות התשתית האחרונה, חודש. היו עוד 3 פתיחות כאילו בכביש מצד לצד, כדי לעשות כל מיני קולטנים. בוא נאמר ככה, שמעון, המלחמה שלנו, שתיכף נדבר עליה גם כן בסעיף שלך עם גדיש, ולקחת את הפיתוח אלינו, שזה כבר מסוכס. עכשיו החוזה הלך ובא עם הערות. אבל

בסופו של דבר יובא פה לאישור, יש לנו בעיה, לא עשו את התאמת התכניות עד הסוף. לדוגמא, קח את הפילר גם כן ששמו אותו עכשיו, היו צריכים להזיז אותו. כי איפה תקעו אותו? – באמצע השצ"פ. אז הזזנו אותו. אם שמת לב, הפילר הגדול הזה הזזנו אותו לגדר. יש איתם, אפילו הם לא סגרו עדיין את המדרכה. בסדר, יש.

מר אלון אלדור: מתי סיום עבודה שם?

מר אבנר בן גרא: 4 חודשים, זה לוח הזמנים שם.

מר אלון אלדור: רגע, והעצים שנעקרו?

מר אבנר בן גרא: לא נעקרו שום עצים.

מר אלון אלדור: הועברו.

מר אבנר בן גרא: לא, הועתקו. הועתקו עצים. אין שם שום תמותה של עצים, יש ליווי של אגרונום שמכובד מאוד. יש תמותה, וגם אם תהיה תמותה, יש החייאה בדמות עץ חדש שהקבלן צריך לשים.

מר אלון אלדור: יש שם עצים?

מר אבנר בן גרא: בוודאי.

מר אהרון בשן: עץ מול עץ.

מר אלון אלדור: אז מה הרעיון? למה עקרו אותם? למה הוציאו אותם?

מר אבנר בן גרא: תקשיב, בוא אני אסביר לך. אתם צריכים גם קצת לסמוך על מי שמתכנן פה את העסק, כן? יש שם שבילי אופניים. שבילי האופניים, מה לעשות, בתוואי שהעצים היו, הם היו מתנגשים בהם. לכן, הוצאנו אותם, העתקנו אותם, יהיו שבילי האופניים, אחרי זה יהיו עצים במקומות אחרים, כולל מרכז הכביש, יתקינו את עמודי התאורה, יעיפו את העמודים האלה מהעץ שנמצאים בתוך הבטונדות, למי שחשב שהם עמודים קבועים, ויש כאלה שחשבו ככה, לא יודע איך הם הגיעו לזה, אבל הגיעו. בסדר? ויהיו שם גם כן עצי דקל וסיפור. צריך לראות את זה.

מר שמעון מזוז: ... שם תהיה מדורגת ב-90 מעלות או שזה יהיה שיפוע?

מר אבנר בן גרא: לא, לא, 90 מעלות... הטרסות עד גובה 60, ואחר כך שבילי אופניים. רגע, אני לא מנהל דיון על זה, סליחה עכשיו. אני לא עונה יותר על מה שלא בסדר יום. ברצינות.

מר שחר יסינובסקי: אנחנו רוצים להבהיר פה איזה נקודה מסוימת. הועלה פה שהתחילו תכניות, בלי להתייעץ עם האנשים, בלי להביא את זה לוועדה, ואני חושב שהיו מקומות שיכולנו לשפר את התכנית, אם היה טיפה שיתוף עם הציבור. לא יותר מידי, טיפה.

מר אבנר בן גרא: יכול להיות.

מר שחר יסינובסקי: וחבל שפספסנו את זה.

מר אבנר בן גרא: בסדר. כן, בשן.

מר אהרון בשן: אני רוצה לדבר על 3 דברים. מותר לי לשאול שאלות, זה בסדר. שואלים אותך שאלות לגבי התב"רים, זה בסדר, תקבל את זה בהבנה.

מר אבנר בן גרא: למה, לא ענית?

מר אהרון בשן: לא, זה בסדר.

מר אבנר בן גרא: אה, בסדר, אז אל תכניס מילים סתם.

מר אהרון בשן: לפעמים צריך לתת גם לאנשים לדבר, זה בסדר. אבל בוא, אנחנו רוצים להתקדם. כאחד ששותף בנושא הזה של התכנון, כל הדברים האלה במסגרת ועדת התחבורה, אז באמת יישר כוח. אני חושב שיש התפתחות, יש, באמת רואים ניצנים של מה שאנחנו מתכננים. מדברים על זה כל כך הרבה זמן, וכל הכבוד. אני מצפה מאוד, אחרי שגם ציקלג פתרונו, וזו בעיה בפני עצמה רח' ציקלג, יש הרבה מאוד תושבים פנו ודיברו. לך תגיד להם שאנחנו כל כך רוצים, רק יש גם בעיה כספית. ואני גם מקווה שבקרוב, גם בצומת הזית פה תיפתר, וגם מה ש... דיברנו קודם.

מר שחר יסינובסקי: מה זה?

מר אבנר בן גרא: הכיכר האליפטית ליד בית גיל הזהב. רח' הזית, נו. לאפשר את הפנייה שמאלה מליד מזוז.

מר אהרון בשן: בכל אופן, מה שאני מבקש, זו הנקודה הבסיסית, באמת המעורבות האישית שלך, ה... שלך, וכמה שפחות יהיה גם מבחינת ליקויים ותעבורתי, שגם אנשים ירגישו שהם באמת נכנסים ליישוב נורמלי ובית חם. אני רוצה להעיר הערה, שלצערי אני חוזר עליה כל הזמן. אני מבקש, ואדוני המזכיר, אני קורא לך בפעם העשירית אני חושב, תנו לנו רשימה של מה שאנחנו מאשרים מהקרנות. הלא דיברנו על זה כל כך הרבה פעמים. תנו לנו. אדוני הגזבר.

מר חיים אטיאס: קיבלת.

מר ציון אלמלם: הוא רוצה לדעת מה המאזן בקרן לעבודות פיתוח.

מר אהרון בשן: לא, זה קיבלתי עכשיו. סליחה, זה קיבלתי עכשיו, זה לא זה.

מר חיים אטיאס: מתי רצית לקבל את זה?

מר אבנר בן גרא: בסדר, חיים. תקשיב.

מר אהרון בשן: בוא, אני מבקש, אני אסביר לך מה הכוונה. גם כשאתה כותב 'יתרה', לא מספיק לי. אני רוצה לדעת עבור מה אישרנו, זו הכוונה. אתה יש לך... אני לא מחפש אותך. אני רוצה את טובת העניין כמובן. לכן אני מבקש, מאוד-מאוד, אני חוזר על זה. כמה פעמים שמעת אותי מדבר על זה? לי לפחות, כנציג ציבור, אני רוצה לדעת מה אישרנו, מה הקרנות ולמה כל דבר ודבר. זכותנו לקבל את הרשימה הזאת. אנא, תנו לנו את זה לפני כן. לא להביא את זה לפני הישיבה, תשים על השולחן. זו לא חכמה. אני רוצה גם ללמוד אותה.

מר אבנר בן גרא: מה הדבר השלישי?

מר אהרון בשן: זה השלישי, תודה רבה.

מר אבנר בן גרא: מי עוד?

מר יואל בנהדנה: *לפי כל קצת הוסר*
בתקופה האחרונה אין שירותי משרד הפנים פה ביישוב. אני מבין שמירי אבירם יצאה לגמלאות ואני מברך אותה. אבל זה דבר בסיסי. אנשים נוסעים למשרד הפנים בבאר שבע, מחכים שעות, לא מקבלים את השירותים. לא חידוש דרכונים וכו'. אז אם הם צריכים לעבור איזושהי הכשרה מסוימת, שזה יתבצע. אנשים רוצים לקבל את השירות.

מר אבנר בן גרא: ציון יענה לך. יש לנו פה איזו בעיה קטנטונת.

מר ציון אלמלם: מהרגע שמירי הודיעה על פרישה, העברנו את השם של ציפי כמחליפה, בוצע הליך של תחקיר ביטחוני מאוד-מאוד ארוך, שאושר רק לפני כשבועיים-שלושה. היא אושרה רק לפני

כשבועיים-שלושה, וכרגע ממתינים להשתלמות הקרובה ביותר והיא תגיע. התהליך היה ארוך מאוד.

מר אהרון בשן: זה נושא חשוב מאוד.

מר ציון אלמלם: בסדר, זה טופל מיד. איך שהיא הודיע על פרישה, זה טופל מיד.

מר אבנר בן גרא: הרי אנחנו אלה שמקבלים את אלה שבאים ולא מקבלים שירות. רבותיי, מי בעד תב"ר א'?

מר שמעון מזוז: תשאל מי בעד כולם.

מר אבנר בן גרא: לא, לא. שמעון, תפסיק להחליף את הדעה שלך כל ישיבה. אתה אמרת פעם שעברה-

מר שמעון מזוז: אתה חוסך זמן.

מר אבנר בן גרא: לא, לא, לא. עזוב, אני לא חוסך שום זמן. אני יש לי מלא זמן. כמה שאני יותר פה, אני עוזר פחות בבית, אין לי שום בעיה. אני פה, טוב? מי בעד תב"ר א' מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

החלטה מספר 1 מיום 9/7/12
 הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר על סך 16 אש"ח למימון פעילות בטיחות בדרכים.
 בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
 שחר יסינובסקי)

מר אבנר בן גרא: מי בעד תב"ר ב' – הצטיידות גנים? מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

החלטה מספר 2 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר הצטיידות גנים ע"ס של 78 אש"ח במימון משרד החינוך.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בודהנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

מר אבנר בן גרא: הגדלת תב"ר הצופים, מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

החלטה מספר 3 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר מבנה הצופים ב-1.2 מיליון ₪ במימון מפעל הפיס, סה"כ
תב"ר 2.637 מיליון ₪.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בודהנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

מר אבנר בן גרא: פתיחת תב"ר אודיטוריום חט"ב מיתרים. מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

החלטה מספר 4 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר אודיטוריום חט"ב מיתרים על סך של 1.8 מיליון ₪ במימון
משרד החינוך.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בודהנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

מר אבנר בן גרא: פתיחת תב"ר מיתון תנועה בציקלג, מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

החלטה מספר 5 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר מיתון תנועה ברח' ציקלג ע"ס 1.270 מיליון ₪, משרד
התחבורה וקרנות הפיתוח.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בודהנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

מר אבנר בן גרא: מי בעד עדכון הגדלת תב"ר של הנגשת חט"ב מיתרים, תב"ר מס' 472?

מר שחר יסינובסקי: בכמה כסף זה רק?

מר אבנר בן גרא: 55,000 ₪. מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

החלטה מספר 6 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 472, הנגשת חט"ב מיתרים ע"ס 55,000 ₪ מקרנות המועצה.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

סעיף ה: אימוץ תכנית תג הסביבה/ רצ"ב החלטה טלפונית.

מר אבנר בן גרא: אני רוצה לאשרר ברשותכם כמנהגנו את האשרור הטלפוני באימוץ תכנית תג הסביבה. מה שקרה, אנחנו היינו צריכים לעשות ישיבת מליאה ב-4.7, והעניין של אישור ההכנסה שלנו לתג הסביבה היה עד ה-5. תיכף שחר יסביר, ניתן לו להסביר. הוא אוהב את זה. תראו, אנחנו עשינו מאמץ טלפוני, כי באמת לא הוגן, אנחנו דיברנו עם השר כשהיה פה, וקיבלנו ממנו כמה הבטחות, אז לא נעים גם לא ליישם אותן על פקשוס של יום אחד. היה דד ליון של 5.7 ולכן פנינו טלפונית וביקשנו. אז אני מבקש לאשרר את החלטה הטלפונית. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? פה אחד. תסביר עכשיו מה זה.

מר שחר יסינובסקי: תג סביבה זו תכנית שבאה להתייעל ולייעל פה את ההוצאות של המועצה באמצע של ירוק, קנייה ירוקה, חשמל ירוקה. חיסכון בהוצאות של המועצה. הקמת שלבים, ספירה של מצב, דוגמת המלצות, התייעלות, הערכה של עלות של הדברים. בהמשך יבוא גם חלק מהמימון של הדברים. ומלווה בתכנית הסברה וחיסכון, גם של עובדי העירייה, המועצה, וגם של התושבים. זה בגדול, הכללה בגדול.

מר אלון אלדור: יש גם עלות למועצה בנושא הזה?

מר שחר יסינובסקי: כרגע לא.

מר אבנר בן גרא: לא, לא. 6,000 ש"ח.

מר אלון אלדור: מתוך מה?

מר אבנר בן גרא: 24,000, 6,000, 30,000.

מר שחר יסינובסקי: יש חברה שתבוא, תעשה את התכנית, תמדוד. הרווח שלנו זה בחסכוניות ובדברים שיבואו בהמשך.

מר אהרון בשן: זה עתידי.

החלטה מספר 7 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשרר הצעת החלטה טלפונית – אימוץ תכנית 'תג הסביבה'.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

סעיף ח: הצעת החלטה מטעם חבר המועצה שמעון מזוז:
הגשת תביעה נגד המנהל בדבר גביית דמי פיתוח המגיעים למועצה עבור מגרש לבניית
דיוור מוגן שתוכר לדמרי וזאת על בסיס מכרז זהה בש/66/2012 בדימונה, ומדובר על
תביעה בסך כ-18 מיליון ש"ח.

מר אבנר בן גרא: אני רוצה להמשיך, אני רוצה רק ברשותכם להפוך פה את הסדר, מכיוון ש-ז',
ח' ו-י' זה למעשה שחר, אז אני מבקש להעלות את ההצעה של מזוז קודם. מישהו מתנגד לזה לשנות
את הסדר או משהו? אני רוצה להגיד כמה מילים על העניין. תראו, שמעון פנה בזמנו ואמר, כמו
שהוא אומר כאן, שבדימונה למעשה קיבלו את דמי הפיתוח, הוא אמר לי את זה. כשאני הייתי

במינהל, רונו כהן לידי התקשר לשמעון מזוז לשאול אותו למה הוא מגלה. אתה זוכר את השיחה הזו בטלפון?

מר שמעון מזוז: הוא אמר 'לא היה ולא נברא'.

מר אבנר בן גרא: כן. הוא אמר לי 'לא היה ולא נברא'. אחרי הרבה ויכוחים, אני הגעתי למצב שישבתי איתם ברצינות עם המינהל, זה היה בסמוך לבג"צ שהגשנו. יצא סיכום שהכסף יושקע כאן, וגם כן לי תהיה גישה לקופה של הפרויקטים, ברגע שאני מקבל את החוזה של הפיתוח, כאשר התכנון הוא שמתוך מנת המגרשים שיצאה עכשיו, אנחנו, את אלה שכבר נגעו בהם גדיש, אני גם לא מעוניין לקחת אותם, כי אחר כך יתחיל ויכוח מי גרם למה. אז אנחנו לוקחים למעשה את היתרה של המגרשים, סדר גודל של 70 מגרשים, שאנחנו נפתח אותם. אני בלי שום קשר כתבתי תזכורת נוספת למנכ"ל. העניין של התביעה, שמעון תיכף אתה תסביר, אני רק אגיד פה על השולחן את האמת, שהיתה לי בעיה להגיש את התביעה הזו מסיבה פשוטה מאוד – האגרה. אני שאלתי את ששון, כמה אמרת לי, 0.5% מזה?

עו"ד ששון יצחק: 1.25%.

מר אבנר בן גרא: 1.25%. אני ראיתי 1.25%, אמרתי עכשיו אני הולך להוציא סדר גודל. זה לא רק התביעה הזו. אם אנחנו הולכים על תביעה, אנחנו הולכים גם על תביעה של חובות עבר, שחלק מהם הם אמנם העבירו, אבל סדר גודל של חובות עבר כרגע זה 12 מיליון ש"ח, מה שאנחנו טוענים. כן? אין הסכמה. אבל זה מה שאנחנו טוענים. אז 1.25% זו אגרה מכובדת, וגם אם יפרשו לנו אותה, אז פורשים אותה נדמה לי ל-2 תשלומים, אם אני זוכר מהלימודים, או בכלל לא.

עו"ד ששון יצחק: זו מחצית ראשונה.

מר אבנר בן גרא: מחצית ראשונה, כן, 2 תשלומים. אז זו היתה אחת הבעיות שבעטיה אנחנו ניסינו להגיע איתם להסכמות. יש סיכום כתוב, אבל אתם יודעים איך זה עם המינהל. אנחנו ניתן

זמן, כנראה שלא יהיה מנוס מתביעה, אבל זה הדברים. שמעון, בבקשה.

מר אהרון בשן: רגע, סליחה. אמרת קודם משהו שאני רוצה להבין אותו. אמרת כסף מושקע פה, ולך תהיה נגישות לקופה. מה?

מר אבנר בן גרא: בואו נתחיל קצת הפוך. תראו, היום אנחנו בבעיה עם העובדה שהמינהל, לי לפחות יש בעיה, כי אני עסקתי בפרויקטים חלק גדול מהחיים שלי, יש לנו בעיה שהמינהל מפתח באמצעות חברה מפתחת, ולנו למעשה אין מילה עד כדי הדוגמא הזו של הפסולת או סדרי עדיפויות, או כמה זמן לוקח אחרי שבנו את הכיכר לעשות.

מר שמעון מזוז: ... פסולת, אתה יכול להתנות את זה בתנאי ההיתר.

מר אבנר בן גרא: עזוב, עזוב. שמעון, אני אראה לך.

מר שמעון מזוז: ... הפסיקו להם את העבודה.

מר אבנר בן גרא: שמעון, עזוב, הפסקנו להם, והיה מקרה שהבאתי משטרה גם, והמשטרה התנערה מזה, והתבזיתי שם. אבל עזוב רגע, תן לי לסקור ברשותך את הסיפור. אני, מכיוון שאני רוצה לקחת את הפיתוח הזה, כי יש בו פוטנציאל כספי גדול. איך זה קרה? – אני בזמנו באו אליי המינהל, אמרו לי 'תשמע, אנחנו בפרויקטים פה במיתר מפסידים כסף. כדי שאנחנו נוכל להשלים את הפרויקטים כמו הכניסה, כמו פרויקטים נוספים בשובל, השלמה של מדרכות, דברים כאלה – אנחנו צריכים שתיתן אישור לשווק מגרשים, ואז מהכסף של הפיתוח, אנחנו נשלים את מה שלא עשינו אז'. אז אני אמרתי להם 'הרי בסופו של דבר תישאר לי פינה, בסופו של דבר בתכנית תישאר פינה שאין לי מאיפה להביא את ההפסד שלה'.

התחלתי איתם תכתובות והתנגחויות. יום אחד פוגש אותי, מי שהיום החליף את רונן, אילן דגני. אומר לי '... הוא באוצר'. נסענו ציון ואני לשטייניץ, ישבתי אצלו 45 דקות. אמרתי לו 'תשמע, יובל, אנחנו פה בבעיה, אני לא מבין איפה ההפסד הכספי של המינהל בפרויקטים האלה'. שלף את הבחור

שלו, הפלא ופלא התברר לי ש-20 מיליון ₪ בקופה של הפרויקטים של המגרשים, פלוס ה-18 מיליון ש-י.ח. דמי שילם להם טבין ותקילין על הפיתוח.

ומאז התחלנו לעשות מולם את כל הסשן הזה של לקחת עלינו את הפיתוח. אנחנו גם כן הגשנו בג"צ בנושא. יש לנו בעיה קטנטונת שלנו עדיין אין חוקי עזר מאושרים, וגם אלה שמאושרים-

מר שמעון מזוז: אתה לא צריך חוקי עזר בשביל לעשות פיתוח. אתה לא צריך חוקי עזר, אתה לא צריך אגרות פיתוח והיטלי פיתוח. אתה מחליף היום את גדיש, אז אתה עושה את הפיתוח. היתרון הוא, סליחה, אני חייב להגיד לך, כשאתה תעשה את הפיתוח, במקום לקחת פיתוח מינימלי והרבה על הקרקע, כי הקרקע הולך למינהל ישירות אצלו והוא לא צריך להתחלק איתך – השמאי הממשלתי בא נותן לך... על פיתוח ומגרש ביחד. שאתה תעשה את הפיתוח, במקום לקחת, נניח שכל המגרש שווה חצי מיליון בעיני השמאי, אז אם אתה תשכנע שהפיתוח עולה 450,000 ₪, הם יקבלו רק 50,000 ₪, ואתה עם ה-200,000 ₪ עודפים יכול להשקיע מה שאתה רוצה.

מר אבנר בן גרא: תקשיב, זה בדיוק הסיפור, שזה היה נכון עד הבג"צ של דירות יוקרה יבנה, ששם בבג"צ דירות יוקרה, אמרו שאי אפשר לעשות את ההליך הזה. ועל סמך זה, אגב, אנחנו לא ממהרים עם הבג"צ שלנו, כי אנחנו פה בפלונטר. מה שאני עושה כרגע עם חוזה הפיתוח הקיים, אני נכנס כמו שאמרת בנעלי גדיש, לפיכך דמי הפיתוח שנגבו מהמשתכנים, הם דמי הפיתוח שאנחנו נעשה איתם את העבודה.

מר שמעון מזוז: כולל פיתוח על. מה שעושה פיני.

מר אבנר בן גרא: כן, כן, נכון. אבל זה שתדע, זה נגמר. הנה, יושב פה היועץ המשפטי, זה לצערי נגמר.

מר שמעון מזוז: הנה, עכשיו...

מר אבנר בן גרא: רגע. יש לך כנראה הרשאה מוקדמת לפני הזה.

מר שמעון מזוז: לא, זה עכשיו, זה חדש.

מר אבנר בן גרא: לא, לפני הזה, לפני הזה. אתה התחלת, גם פיני. לפני אי אפשר לקחת את זה. לפני גם אי אפשר לקחת את זה. אני אשמח שזה יהיה. רק אני אומר לך, שאם תסתכל נתיבות לדוגמא מה קיבלו, אני יודע, אני בדקתי, אני יושב, בודק, חופר. יש שם 160,000 שם מגולמים בחוקי עזר של נתיבות, נתנו להם שם, מכיוון שהמינהל שפך פסולת באיזה ואדי וזה, אז נתנו להם עוד איזה 60,000 שם על מגרש. בסך הכל, כל עלויות הפיתוח שם, יש 2 מתחמים, מתחם אחד הוא 270, המתחם השני הוא 430. בסדר? זה מה שיש. אבל אני אומר עוד פעם, אנחנו מנסים קודם כל להגיע איתם, שנקבל סופית את הסכם הפיתוח. הם ניסו לדחוף... שאצל זה לא היו קיימים.

מר יואל בוהדנה: בסיכום שלך חסר לי איזשהו חלק. אתה אומר שאחרי שבדקת, היה כסף בקופה, התגלה כסף בקופה. היית אצל שטייניץ והיה כסף בקופה. זאת אומרת, שהמינהל או גדיש מספרים סיפורים למועצה מקומית מיתר, ובגלל זה שכונת הכלניות שם הפיתוח נעצר לתקופה ארוכה סבלו וכו'. אז אני לא מבין, לנו את הכלים המשפטיים עכשיו? תעזוב בג"צ, להגיד 'אדוני, קח את הכסף, תשקיע אותו'?

מר אבנר בן גרא: לא, עכשיו זה מתנהל. הרי ברגע שגילינו את זה, ויש לי אגב דו"ח של ועדת הפרויקטים-

מר שמעון מזוז: אתה יכול לשכור את רונן עכשיו.

מר אבנר בן גרא: לא, אני לא שוכר את רונן.

מר שמעון מזוז: הוא עזב את המינהל.

מר אבנר בן גרא: אני קצת יודע את החומר שם. יש לי את מי לשכור, לא את רונן, אם צריך.

בינתיים הפעילות שאתה רואה כרגע בשטח, היא לא סתם. זה לא ש-10 שנים היה המדרון הזה בכניסה ליישוב ופתאום מטפלים בו. זה לא בגלל שמישהו עכשיו החליט שטוב לו. כי אם אני מסתכל בעיניים של גדיש, לקח לי זמן להבין את זה, כשהכסף יושב בבנק – הריביות על הכסף הזה, שאגב אף אחד לא שואל איפה הן, הריביות על הכספים האלה מכנסות את המשכורות של כל האנשים האלה. אז אני עוד פעם אומר, הם התחמקו שנים, הם שנים התחמקו ולא סיימו עבודות, ועכשיו הגיע הזמן להפסיק עם זה. הם השלימו את הריבודים בשובל. שובל מתי נבנה? שובל נבנה לפני 13, משהו כזה, 15 שנה. יש שם שבילים שהם עוד צריכים לסיים אותם. את הפארק בשובל הם סיימו עכשיו, את הכניסה ליישוב, שהיא אמורה היתה להיות לפני 8 שנים, הם גם כן עכשיו מתחילים לעבוד. וגם זה, הם לא עובדים בקצב מהר, אבל לפחות עובדים. יש שם קבוצה כל יום, אני רגוע.

את הריבודים של שכונת המשטרה והצבא, הם התחילו עכשיו, אתה יודע למה? – רק מסיבה אחת, שהצלחנו לשים יד על החוזה. הצלחנו לשים יד על החוזה. בהתחלה לא רצו לתת את החוזה בין החברה המפתחת לבין העמותה, שהרי אנחנו לא צד בעניין. לכאורה הם יכולים להגיד 'סליחה, אני לא נותן לך כלום', אתה לא חתום איתי. לא משנה. שמנו יד, ראינו שם, הגענו לדקויות עד כדי מספרי הבתים. מכיוון שאנחנו תבענו מהם שילוט ומספרי בתים, דוגמת שכונת רבין, הירוקים האלה, כל השכונות, סליחה, לא רק רבין, הירוקים האלה. הגענו עד לרזולוציה הזו, ועד שלא שמנו יד על החוזה, לא יכולנו לטעון כלום. אז אנחנו מתקדמים. הכסף אצלם בקופה, הם יותר לא טוענים את הטענה הזאת. זה שיהיה ברור.

מר אהרון בשן: רגע, יש הסכמה לגבי הסכם ביניך לבינם?

מר אבנר בן גרא: לגבי איזה סכום.

מר אהרון בשן: אמרו לך עכשיו 18, אמרו לך 12 מיליון, אתה מקבל את המספר הזה, זה בדוק? יש לך סיפור של הצמד וריבית.

מר אבנר בן גרא: לא, רגע, ה-18 הוא בדוק. החובות של ה-12 שאנחנו טוענים, אנחנו טוענים, הכנו רשימה שלטענתנו יש למינהל חובות. אוקיי? סתם דוגמא, חלף היטל צנרת, שהם צריכים לתת

אחוז מסוים לפי מכתבי פטור מהיטלים שהיו שם. כל מיני דברים כאלה קטנים שהם התחייבו להשלים ולא עשו. בסדר? אז הם באים מנגד, אומרים לי 'תראה, עשינו לך את האמפי, עשינו לך פה, את הפיתוח של גני הילדים, אנחנו הולכים לעשות לך את החניות', כל מיני דברים כאלה שהם מכניסים. יש בינינו ויכוח. חלק מזה הוצאנו. לדוגמא המט"ש, שהיינו צריכים לשלם 4 מיליון ש"ח והיה נופל על התושבים, 2.2 מיליון ש"ח הוצאנו מהם, והשאר שמנו מקרן הפיתוח עוד 1.6-1.8 מיליון ש"ח שמנו שם וסגרנו את העניין הזה. יש עוד כסף שהם חייבים. אם אתה מסתכל על הדפים שלפיהם הם עושים את התמחור של המגרשים, יש שם סעיפים שהם חייבים לתת אותם, ואגב סעיפים הגיוניים. סעיף של הסדרת התנועה במרכז היישוב.

הרי ברור לכל בר דעת, שמכיוון שמוסדות החינוך שלנו הם במרכז היישוב, יש לנו בעיה בבקרים בעומס על הכבישים. ולכן יש שם סעיף, שמגדיר, שהם אמורים לעשות את הטיפול, ועל הטיפול הזה כשהם חילקו אותו על המגרש, כל תושב בשכונה החדשה, שילם את חלקו על ההסדרה של הכביש הזה, והם לא עשו אותה עדיין. אז עכשיו אנחנו במשא ומתן איתם. סמנכ"ל התכנון שלהם כבר נתן הנחייה שהוא ישלם קודם כל את התכנון, זה תכנון ענק פה. זה לא איזה משהו רק תזיזו כביש. יש פה תכנון שמתגבש. אתה הרי יודע, אתה יו"ר הוועדה, גם אתם חברים שחר וזה, של מרכז היישוב, אז זה מתקדם. אבל כרגע, את הטענות של אין כסף, הם לא יכולים להגיד. כן, שמעון. זו הצעה לסדר שלו.

מר שמעון מזוז: הצעת החלטה אני ביקשתי. אני מבקש להצביע בסוף אם לתבוע את המינהל או לא לתבוע. אני אתחיל מהסוף, האגרה היא 225,000 ש"ח, נשאר לנו עוד קצת כסף בקרן לעבודות פיתוח. אני חושב שזו השקעה שווה, להוציא את הכסף על האגרה. אני תיכף אנסה לשכנע.

מר אלון אלדור: רגע, רגע, תתחיל מהתחלה, אני לא הצלחתי להבין.

מר שמעון מזוז: אני התחלתי מהסוף. הוא התחיל עם האגרה, שזה 1.25%.

מר אבנר בן גרא: אני אמרתי מה הבעיה שלי.

מר אהרון בשן: האגרה 225,000 ₪, והוא אומר שיש...

מר שמעון מזוז: 225,000 ₪, אני אומר יש.

מר אבנר בן גרא: בסדר, יש, גם יהיו מהמגרשים החדשים. השאלה אם זה סדר העדיפות.

מר שמעון מזוז: לפני שנה וחצי שנתיים הגשתי את הצעת ההחלטה הזאת. אני דיברתי עם אבנר, אבנר ושי היו אצל רוני כהן, סמנכ"ל המינהל. סמנכ"ל המינהל אמר להם 'לא היה ולא נברא'. למזל אז אף אחד לא ניגש למכרז הזה, כפי שהגשנו אותו. בדימונה יש מגרש של 8.5 דונם שמיועד לדיוור מוגן מוגן, ממש כמו במיתר, אותו דבר בול. היות ואנחנו צפינו שאף אחד לא ירצה לבנות שם דיוור מוגן, אף אחד לא ניגש כמה פעמים, הוצאתי שמאי שאמר כבר מראש מה תהיה השמאות כדי להחליף את הייעוד מדיוור מוגן למגורים. כתבנו לו שהוא יוכל לבנות בין 14 ל-20 מגרשים, וסך הכל היטל ההשבחה יהיה 50,000 ₪. ושאת הכסף לפיתוח דרשנו פה על הפיתוח, עד לתחילת המגרש. ממש כמו שהמינהל מכר לדמרי. הרי המינהל לא יפתח את המגרש שם. דמרי יצטרך לפתח את המגרש בפנים. הוא לקח 18 מיליון על כסף שכולנו כבר שילמו אותו. הרי את כל הכבישים, את כל התשתיות, את כל החשמל-

מר אבנר בן גרא: את כל התביע.

מר שמעון מזוז: את כל מה שיש היום, מה שדמרי יקבל, כבר שולם על ידינו התושבים, זה כסף שלנו. פשוט רוני בא ושדד את הכסף. זה היה רוני כהן אז. אני אמרתי, הייתי אצלו, אמרתי לו 'תשמע, מה זה הדבר הזה, איך אתה?', הוא אומר לי 'לא, מה פתאום, זה מכסה לנו הפסדים שהיו לנו בשכונת רבין'. אמרתי לו 'תגיד לי, על מי אתה בא לעבוד?'. בקיצור, הם באמת שודדים. הם גם ספסרים וגם שודדים. רק בגללם המחירים עולים. מה הם עושים? הם מוכרים מגרשים נניח ב-400,000 ₪. מישהו קונה ומוכר אותו ב-800,000 ₪, השמאי אומר 'אוקיי, המגרשים שווים 800,000 ₪'.

מר אבנר בן גרא: מעדכן את השומה.

מר שמעון מזוז: ועוד מעט הוא מוציא טיפין-טיפין ועוד פעם, וככה הם מעלים את המחירים בצורה מלאכותית הרי. בנגב לא חסרים מגרשים, יש פה ספררות, זה הכל. לפתוח מגרש לא עולה יותר מאשר 200,000-220,000 ש"ח, גג אתה יכול לפתח מגרש, עוד יישאר לך הרבה כסף בצד. כל השאר זו ספררות. פה הם היו 'טמעים' עוד יותר המינהל, כדי לא לתת לנו חלף היטל השבחה, לא יודע אם אתם יודעים מה זה חלף היטל השבחה – על החלק של המינהל אנחנו מקבלים 10%. מה הם עשו? השמאי אמר שזה שווה נניח 20 מיליון, לקחו את הרוב לפיתוח, אפילו את ה-10% לחסוך, כי הם היו עושים הפוך. אם הוא היה חכם, רונן, הוא היה אומר '18 מיליון המינהל ואין פיתוח כמעט', ואז ב-18 מיליון היה צריך לתת 1.8 מיליון, גם את זה הוא לא רצה לתת.

מר אבנר בן גרא: הוא נתן רק על ה-3 מיליון.

מר שמעון מזוז: רק על ה-2 מיליון... את ה-200,000 ש"ח. אם הוא היה חכם, היה לוקח יותר על הזה, נותן לך 10%, יושב בשקט. אני חושב שיש פה תקדים משפטי, אני הבאתי אותו, למרות שזה יכול להזיק אולי לדימונה. יש לי פה בדיוק את אותו דבר.

מר אהרון בשן: קיבלת אישור?

מר שמעון מזוז: קיבלתי.

מר אבנר בן גרא: לא, לא, יש את התקדימים האלה בכל מקום. אתה יודע כמה קיבל עכשיו באר יעקב מהמינהל, שמעת?

מר שמעון מזוז: לא.

מר אבנר בן גרא: 160 מיליון ש"ח.

מר שמעון מזוז: אוקיי, אז אני בדעה, אני גביתי, יש פה 2,954,434, איך הגענו למספר הזה? זה המספר שאני המצאתי. ככה זה עובד, ככה זה עובד במינהל. חבריה, אף אחד לא בודק כמה עולה פיתוח, הכל שטויות. אותו דבר עושה פיני. פיני יש לו 80 מיליון ש"ח בחשבון הבנק מהפיתוח של השכונות הצבאיות... ועם זה הוא יכול לפתח, להפוך את היישוב. לנו ארנונה אין. הדבר היחידי זה-

מר אהרון בשן: הכסף הזה צבוע?

מר שמעון מזוז: זה בקרן לעבודות פיתוח.

מר אבנר בן גרא: לא, לא, זה צבוע. זה חייב להיות... ביישוב. אתה לא יכול להשתמש.

מר אהרון בשן: ... בקופה, אמרתי זה כבר פתח.

מר אבנר בן גרא: לא, מה פתאום. אם זה היה פתח, אתה יודע איזו מלחמה היתה על זה.

מר שמעון מזוז: הכספים האלה ילכו לקרן לעבודות פיתוח, אבל אתה יכול לבנות עם זה... את הכבישים.

מר אהרון בשן: לפתח את היישוב, איזו שאלה.

מר אבנר בן גרא: רק לפתח את היישוב.

מר אלון אלדור: ... מגרש כזה בפועל אבל.

מר שמעון מזוז: המגרש הזה בפועל, אגב, אני בדעה להגיד לאדון דמרי יתהפוך אותו לבתים רגילים, בלי דיון מוגן בכלל.

!!!: אבל הוא רוצה.

מר אבנר בן גרא: חברה, חברה, אל תגידו, שנייה רגע. אל תגידו פה כל אחד את דעתו המושתתת על עניינים אישיים.

מר שמעון מזוז: בדימונה ראינו את אותו דבר בדיוק. המכרז הזה מפורסם כבר שנים, אף אחד לא רוצה לבנות דיור מוגן. מראש אני באתי ואמרתי לקבלן, הלכתי לשמאי ואמרתי לו... היטל השבחה שלא יפחיד את הקבלנים. אפשר לכוון את השמאי שזה יהיה לא יותר מ-50,000 ש"ח על כל ה-20 מגרשים, כדי שזה יהיה כלכלי. ואפשר לבנות, במקום שזה יהיה פצע באמצע היישוב, זה המקום הכי טוב שיש, יבנה שם בתים או שימכור מגרשים. שחלק יעשה פרצלציה...

מר אבנר בן גרא: רק שנייה, להגיד משהו על זה, שמעון, לפני שאתה ממשיך.

מר אלון אלדור: לא, לא, אבנר...

מר אבנר בן גרא: אלון, אלון, תן לי לדבר.

מר שמעון מזוז: סליחה, אבנר, בוא נחליט על מה שאמרתי, אחרי זה נמשיך את הדיון.

מר אבנר בן גרא: אוקיי, בסדר. אני רוצה להציע הצעת החלטה.

מר שמעון מזוז: אבל אני הצעתי הצעה.

מר אבנר בן גרא: אני יודע, בסדר.

מר שמעון מזוז: אני מבקש להצביע על ההצעה שלי, אתה תצביע על מה שאתה רוצה.

מר אבנר בן גרא: לא, אני רוצה להגיד לך שנלך ביחד. אין לי בעיה.

מר שמעון מזוז: הרי זה ליישוב.

מר דוד לוי: הוא רוצה להציע לך משהו, ותראה אם זה מסתדר לך בהצעה שלך.

מר אבנר בן גרא: אני רוצה להציע.

מר דוד לוי: בוא נשמע אותו.

מר אבנר בן גרא: אין לי בעיה. תראה, הרי מדובר על כסף ש-ביי הוק וביי קוק אני אוציא אותו מהם.

מר שמעון מזוז: אז בוא, אנחנו דיברנו לפני שנתיים עם רונן, לא נעשה כלום, יכול להיות שלא תצטרך אפילו את האגרה.

מר אבנר בן גרא: אז אני רוצה להגיד לך, שאני כתבתי קודם כל למנכ"ל המינהל לפני כשבועיים, משהו כזה, על הנושא הזה ועל הנושא של חובות העבר. כתבתי לו את זה, ועל הסיפור שלדעתי גדיש אסור להם לגבות מהתושבים שזכו עכשיו במגרשים כסף. כתבתי לו את הדברים האלה. מה שאני רוצה פה – זה להחליט שאם אנחנו תוך חודש וחצי לא מקבלים תשובה חיובית מהמינהל, אנחנו יוצאים לתביעה. זה הכל. לתת פשוט זמן למנכ"ל הזה להתארגן. אני חושב שהוא אדם חיובי, מה שנראה לי, זה הכל. רונן לא שם כבר. הנפשות הפועלות הן אחרות. ניתן להם את הצי'אנס, זה הכל. נבוא בניקיון כפיים. אני מסכים איתך שברגע שתיכתב התביעה. אבל יש פה סכנה אחרת. כי אם אתה מסתכל, בגלל שאני לומד את העסק, תסתכל חורה, השכנים שלנו, כשהגישו את זה, פתאום הגיעו לפשרה. פשרה זה הפסד מסוים של כמעט מחצית שם. אני לא רוצה להגיע להפסק של המחצית. אז קודם כל אני אומר חודש וחצי לא יעלו.

עו"ד ששון יצחק: על מה הגישו תביעה חורה?

מר אבנר בן גרא: גם על אותו סיפור של דמי פיתוח וזה.

מר שמעון מזוז: אבל שם הם בקושי שילמו.

מר אהרון בשן: אבל אבנר, או לא לקבל שום דבר, או להתפשר.

מר שמעון מזוז: אני מבקש להחליט שתוך 30 יום, אם לא תתקבל תשובה חיובית-

מר אבנר בן גרא: אם אין תשובה מהמינהל, נצא לתביעה.

מר שמעון מזוז: נצא לתביעה.

מר אהרון בשן: מה דעתך, אדוני היועץ המשפטי, על הנושא הזה? נשמע.

מר אבנר בן גרא: לא צריך.

מר אהרון בשן: לא, אני רוצה לשמוע.

עו"ד ששון יצחק: אם היתה לי דעה והיה לי מספיק חומר, אז הייתי אומר אותה. אני לא פתחתי את פי מפני שאין לי מספיק נתונים, בשביל שאני יכול להביע עמדה משפטית. לא ראיתי את החוזה.

מר אלון אלדור: השאלה מה, מה המגרש הזה הולך להיות?

מר אבנר בן גרא: רגע, רגע, נו, באמת, אלון.

מר שמעון מזוז: זה בכלל לא משנה. הכסף לא משנה מה הולך להיות.

מר אבנר בן גרא: אני אגיד לך מה הוא הולך להיות והוא יהיה. בסדר? בואו קודם כל נצביע על הצעת ההחלטה הזאת קודם כל.

מר אהרון בשן: אבנר, אני רוצה באמת לשמוע את הפרטים. אומר מה שאומר שמעון מזוז, והוא אמון עליי וזה בסדר גמור. קצת... גם לקבל את חוות הדעת שלו. תנו לו את החומר.

מר דוד לוי: אבל הוא אומר שאין לו חומר.

מר אהרון בשן: לא, תנו לו חומר שיקרא. בגלל זה.

מר אבנר בן גרא: שנייה רגע, בוא.

מר אהרון בשן: לקבל החלטה זה אין בעיה, במקום אפשר. בוא נראה אם יש דברים נוספים שצריך לקחת בחשבון.

מר אבנר בן גרא: קודם כל, חלק מהדברים ששון כן יודע, כי הוא יודע את דעתי והוא יודע גם כן שאני שאלתי אותו לא סתם את העניין של התביעה כמה אחוז זה, כי היה דיבור על זה. הוא לא מכיר אולי את הפרט הזה של ה-18 מיליון של דמרי, אבל זה לא שונה ממגרשים אחרים ומפיתוחים אחרים שהם צריכים להעביר לנו.

מר שמעון מזוז: יש לך כבר זוכה.

מר אבנר בן גרא: כן. בוא רגע, אני מציע שאנחנו נלך על המתווה הזה שאם תוך 30 יום המנכ"ל

לא עונה לי, אני אכתוב לו גם מכתב מחר נוסף.

מר שמעון מזוז: תביא לו את פרוטוקול ישיבת המועצה שהתקבלה החלטה לתבוע אותם.

מר אבנר בן גרא: כן, כן, כן. אני אתן לו גם כן מחר מכתב נוסף של תזכורת כדי להיות הכי הוגן שאפשר, פלוס החלטת מליאה. רק ההחלטה. ובוא, אני מציע שנקבל את ההחלטה כפי שהיא ונתקדם.

עו"ד ששון יצחק: אני רק שואל, במקרה הזה היה סיכום ביניכם לבין המינהל?

מר אבנר בן גרא: גם לנו יש סיכום.

עו"ד ששון יצחק: במקרה של עיריית דימונה היה סיכום שדמי הפיתוח ישולמו לעיריית דימונה.

מר שמעון מזוז: זה ברור.

עו"ד ששון יצחק: היה סיכום כזה בכתב.

מר שמעון מזוז: פה המינהל לא שאל. המינהל הוא בעל הקרקע. מה לו ולפיתוח?

מר אבנר בן גרא: לא, אבל יש לי סיכום כזה, סליחה. יש לי סיכום כזה.

מר שמעון מזוז: אבל מה למינהל ולפיתוח? הוא רק בעל הקרקע.

מר אבנר בן גרא: שום דבר, יש לי סיכום כזה. יש לי סיכום שהכסף הולך אלינו. מה? יש לי את

זה.

מר שמעון מזוז: אוקיי, אבל שייתן לך אותו בקופה שלך.

מר אבנר בן גרא: בסדר, כתוב, כתוב.

מר אהרון בשן: אני רוצה לבקש משהו. לא אכפת לי, קח את החודש, תחזרו בעוד חודש, תביאו לנו את העדכון.

מר אבנר בן גרא: נביא את העדכון, אוקיי.

מר שמעון מזוז: אבל אתה הולך עם החלטת מועצה.

מר אהרון בשן: יש החלטה עקרונית, אני נותן לך החלטה עקרונית.

מר שמעון מזוז: לא, אתה תצביע נגד.

מר אהרון בשן: לא, אני לא. אני בעד. מה זה נגד?

מר אבנר בן גרא: אז תצביע בעד.

מר אהרון בשן: אבל אני אומר, בואו נעשה את זה בשום שכל.

מר שמעון מזוז: לא, לא, זאת ההצעה שלי. תצביע איך שאתה רוצה.

מר אבנר בן גרא: אהרון, קודם כל אני לא מבין מה אתה חושש. הגיע הזמן לעשות.

מר אהרון בשן: לא, אני אגיד לך למה. אני קודם כל מאוד מעריך את מה שאומר שמעון, ולשמעון יש ניסיון אדיר, וזה טוב מאוד שיש לנו אדם כזה בתוכנו, וזה בסדר גמור. וגם ההחלטה

שלך... לכיוון הזה. אני אומר, יש לנו יועץ משפטי, תנו לו את החומר. תנו לעוד אדם אחד שיראה את הדברים האלה מבחינה מקצועית.

מר שמעון מזוז: עוד חודשיים תחליט לא לתבוע.

מר אהרון בשן: לא עוד חודשיים, לא עוד חודשיים.

מר אבנר בן גרא: אהרון, בוא נעשה ככה, בגלל שאתה יכול לסמוך עלינו, גם על מזוז וגם עליי שאנחנו מצויים במטריה הזו וזה לא סתם, זה לא רק אנחנו, זה עוד הרבה רשויות, למינהל לא יצא שם סתם, כן? זה לא בגלל שאנחנו או דימונה עשינו לו שם. זה בכל הארץ, הוא עקבי, אפשר להגיד לזכותו בדברים האלה. אבל אני מציע ככה. אנחנו נחליט פה את ההחלטה שאנחנו תוך 30 יום, אם אין תשובה של המינהל, אנחנו יוצאים לתביעה. במקביל לתקופה הזו, החומר יועבר לבדיקתו של היועץ המשפטי. בישיבת המליאה הבאה, ציון, זה יובא. זה יוצא לפני המועד של החודש, אנחנו נביא את הנתונים כדי שאנשים ישמעו, בסדר?

מר אהרון בשן: מקובל עליי.

עו"ד ששון יצחק: לא צריך להגיד לבדיקתו, לטיפולו.

מר אהרון בשן: לטיפולך.

מר יואל בודהנה: רק שאלה. החלטה כזאת שלנו פה, קשורה באיזושהי צורה לשינוי הייעוד?

מר אהרון בשן: של מה?

מר אבנר בן גרא: של הקרקע.

מר אהרון בשן: אין שום שינוי ייעוד של הקרקע. תיכף אני אסביר, סליחה.

מר שמעון מזוז: זה לא קשור. זה כסף ששולם.

מר אבנר בן גרא: קודם כל נצביע, מי בעד?

מר אהרון בשן: להחלטה שלך.

מר אבנר בן גרא: מי נגד? מי נמנע?

מר ציון אלמלם: פה אחד.

מר אבנר בן גרא: תקשיב, אין שום ייעוד, בניגוד לשמועות, לשטח הזה. אין שום ייעוד. מה שקרה, לפי מיטב המידע שיש לי כרגע, הוא מתכוון לבנות, היזם, את מה שמותר לו בתב"ע. שאי אפשר לשחק עם זה. היו לו ניסיונות, כמו ששמעון אמר, לבוא, לבנות בתים לצעירים, שגם אני חשבתי שזה נחמד ויפה, ולעשות שם איזה פרויקט קהילתי, שהמבוגרים גרים ליד זה. אני חושב שמישהו פה לא הבין את החזון, ולא משנה. בינתיים הוא ירד מזה. הוא אמר שהוא הולך לעשות את הדיור המוגן בכל מקרה, והוא בקשר עם איזה יועץ שהביא לו כל מיני תכניות של תפיסות מארצות הברית איך נראה דיור מוגן כזה, וכנראה שהוא הולך על זה. בינתיים, הוא לא בא עם שום אינפורמציה, הוא גם לא אומר יותר מזה. בדרך אגב, כשיחה על משהו אחר, ועם יועץ שנפגשתי איתו בשלטון המקומי, הבנתי שאלה הכוונות שלו. כרגע הוא לא בא אלינו, אין שום שינוי ייעוד. הוא בינתיים נלחם במינהל על הזכויות של השטח שלו, מכיוון שכשציירו לו את השטח הטרפזי ומכרו לו אותו, שכחו להזכיר לו שיש שם ואדי עם טרסות, שאי אפשר לשנות אותו, מכיוון שזה טעון אישור וחשובים של רשות הניקוז. הרי זה לא סתם נעשה ככה באמצע אישור. לא משנה, הוא עכשיו בדן ודברים עם המינהל. אני ראיתי 2 מכתבים שלו אליהם, של איך הם מפצים אותו על השטח הזה. לא יודע איך יפצו אותו, בינתיים זה תקוע. אבל כפי שאמר שמעון, מכיוון שהכסף של הפיתוח שולם למינהל, והוא צריך להיות מושקע פה ביישוב בעדיפות על ידינו ולפי סדרי עדיפויות שלנו, אז צריך

ללכת על ההחלטה הזו. זהו, זה כרגע.

מר אהרון בשן: בחוות דעת שלך תביא את כל... זה חשוב מאוד.

מר אבנר בן גרא: הוא לא יכול בלעדינו, מה פתאום.

מר שמעון מזוז: אם הוא יגיד שזה חסר סיכוי, ברור שלא נלך עם הראש בקיר.

מר אהרון בשן: אני בעד ללכת.

מר שמעון מזוז: לא, אבל מה שעשית פה, גרמת לזה שהוא בא עם פחות נשק למינהל.

מר אהרון בשן: סליחה, אני מוכן עכשיו להצביע הצבעה עקרונית שאני בעד-

מר אבנר בן גרא: הצבעת כבר.

מר אהרון בשן: בסדר גמור.

מר שמעון מזוז: אנחנו הולכים לתביעה, זו ההצבעה. אחר כך אתה יכול לסגת. מה הסיפור?

מר אהרון בשן: שמעון, לפעמים צריך לשמוע חוות דעת נוספת.

מר שמעון מזוז: אין בעיה, אבל פרקטית זה לא נכון מה שאתה עושה.

מר אבנר בן גרא: בסדר, שמעון. בשן, להבדיל מאיתנו, הוא לא היה שם אף פעם, אז הוא לא

מסוגל לחוש את הצורה שבה הם עובדים. כמו שאתה אמרת, ברגע שתגיש תביעה, הרי זה מה שקרה

עם הבג"ץ. ברגע שהגשנו את הבג"ץ, והיו כל מיני שטותניקים שכתבו 'אנחנו נחטוף הוצאות, יידחו

את זה. בולשיט, עזוב.

מר שמעון מזוז: אבל חייבים להסתכן.

מר אבנר בן גרא: אנחנו יודעים טוב מאוד, בגלל שאנחנו מכירים את הלך הרוח שם, אז אנחנו יודעים מה אנחנו אומרים.

מר אהרון בשן: אני מוכן לקחת סיכון וגם יודע שאני הולך על משהו שאני יודע, מכיר אותו.

מר שמעון מזוז: אתה לוקח סיכון 1.25% ל-100%.

מר אהרון בשן: שמעון, זו דעתך, אבנר אומר את דעתו. אני רוצה יותר ממך, תאמין לי, אנחנו רוצים. אבל בשביל זה אנחנו נותנים לטיפולו של היועץ המשפטי.

מר אבנר בן גרא: אוקיי, זה סוכס.

החלטה מספר 8 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד שתוך 30 יום, אם אין תשובה של המינהל המועצה תתבע את המנהל, במקביל לתקופה הזו, החומר יועבר לבדיקתו של היועץ המשפטי. בישיבת המליאה הבאה החברים יעודכנו בנתונים.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

סעיף י: הפעילות שהמועצה נוקטת או מתכוונת לנקוט בכל הקטור לבעיות הרעש ברחובות מיתר/פארקים בחופשת הקיץ (מחץ לסדר היום).

מר אבנר בן גרא: לפני שחר יש הצעה של בשן. אני מבקש, הצעה שקיבלתם אותה תוספת, זה רעש של בני נוער.

מר שמעון מזוז: אני מבקש שהיועץ המשפטי ייתן חוות דעת לפני שנדון בהצעה שלו.

מר אהרון בשן: אני ביקשתי להעלות את הנושא של הרעש-

מר אבנר בן גרא: זה נושא, זו לא הצעת החלטה.

מר אהרון בשן: אמרתי הצעת החלטה?

מר אבנר בן גרא: לא, אמרתי לשמעון, כי הוא אמר שהיועץ המשפטי.

מר אהרון בשן: אני פה מעלה בעיה שלצערי קורית אצלנו במקומותינו די הרבה, ועכשיו הרבה יותר בגלל כל חופשת הקיץ. והיא ב-2 סעיפים מרכזיים, זה הרעש – בשעות אני מדבר עד מאוחר, צהריים, ערב, אחרי שעה 23:00. וזיהום האוויר של מה שנקרא, אני יום אחד הוזמנתי, ראיתי בעין, אז לא חשוב מי הילדים, אני מכיר אותם קצת ואת המשפחות, אבל שם מדורות ושם יש שתייה, ושם יש עוד דברים שאני לא רוצה לפרט.

מר שמעון מזוז: מדורות לא בלייג בעומר?

מר אהרון בשן: לא, לא, ימי שישי, מוצאי שבת.

מר אלון אלדור: שנייה, לא הייתי איתך, איפה?

מר אבנר בן גרא: יש כל מיני מקומות.

מר אלון אלדור: לא, חשבתי אמרת מקום ספציפי.

מר אבנר בן גרא: אתה, בגלל שאין כלום מאחורי הבית שלך, אי אפשר לעשות את זה.

מר אהרון בשן: זה מוביל להרבה מאוד תלונות. בצדק, אני חייב להגיד בצדק. יש פה מקרים שלפחות טלפנו אליי, הלכתי לראות. אני מודה, על יד הבית, 50 מ"ר מהבית, עשן וצעקות ובקבוקים זורקים אחד על השני, ומשתמשים בכל מיני חומרים. תאמינו לי, ראיתי בעין, לא האמנתי שאצלנו, אבל זה קורה. כנראה שאנחנו חלק מעם ישראל, מה לעשות, בסופו של דבר. אז כאן בקטע הזה לכן חשבתי, שאנחנו צריכים בנושא הזה לעשות פעולה. הפעולה הזאת צריכה להיות כך, שאנחנו נחدد את הדברים, איפה האחריות, של מי האחריות, ומכך מה אנחנו עושים אם באמת אין שליטה על הנושא הזה. אני מודה ומתוודה שאני שאלתי פה אנשים, התעניינתי, אפילו דיברתי עם הקב"ט שלנו. אמרתי 'מה דעתך בנושא?', שאלתי אותו 'תגיד לי, איפה אתם עומדים בקטע הזה?'. ואני אתחיל ממה שהיה לי. אני גר ליד שביל, על יד הבריכה, שביל החלוצה המוכר לכולנו פה. ואז בקטע הזה, יום אחד התחילו לבוא ילדים, ולשתות, ולצעוק. אני יצאתי, ראיתי ילדים בני 15-16.

מר אלון אלדור: היום זה מסוכן, אתה יודע.

מר אהרון בשן: אמרתי להם 'חבר'ה, אין לי בעיה, תשבו, אין לי בעיה בכלל, רק אנא בשקט'. 'תשתוק, מי אתה?! בקיצור, אמרתי מה אני עושה? טלפנתי ל... אמרתי לו 'אולי אתה יכול לשלוח אחד מהחבר'ה שלכם? אולי הם מכירים אחד את השני ויותר קל'. וככה זה קרה. הוא שלך מישהו מהשומרים, במקרה הכיר את הבן דוד שלו, לא יודע, משהו כזה. אחרי 3 דקות היה שקט. אמרתי 'מה עשית?'. אומר 'במקרה הבחור הכיר את הבחורה', משהו כזה. ... זה נגמר, אני כבר לא שומע. האמת שאין לי גם בעיה, שישב, רק שלא ירעישו, אין לי בעיה בכלל. בקטע הזה יש כמה בעיות. מצד אחד, אולי זה נכון, אין להם מה לעשות פה. משתוללים, מסתובבים ומחפשים משהו להוציא את כל האנרגיות שלהם. אבל מצד שני יש מה שנקרא 'ישוב', אנחנו גם אנשים שעובדים, כל אחד רוצה את שעות המנוחה שלו, וגם את הריח, להריח חמצן נורמלי ולא עשן. אני חשבתי שבקטע הזה, צריך קודם כל לצאת בפרסום. הפרסום צריך באמת לסמן את ההורים. יש אחריות להורים, אין מה לעשות בקטע הזה. ההורים הם האחראים הראשונים קודם כל. לפני שבאים אלינו כמועצה או למשטרה, יש הורים. איפה ההורים פה? צריך לחדד את הדברים האלה

בפרסום. ואני מציע שנעשה את הדברים האלה, זה הדבר הראשוני.

אתר כך צריך לחפש את נושא סיירת ההורים. היתה פה סיירת נהדרת. אני לא הסכמתי עם הגישה שצריך להוציא את זה מהמתנדבים או לשים את זה בחינוך. אמרתי שאין פה חלק, ועובדה, צדקתי לצערי, אין היום סיירת הורים. אני חושב שצריך לדאוג. אנחנו צריכים להיות אינטרסנטיים שתהיה כזו סיירת, כי היא עוזרת ב-2 מובנים. א' – זה אנשים שבאמת אכפת להם, ב' – גם חלקם מכירים אחד את השני, וגם יותר קל להגיע. וההבנה הזאת של ההיכרות, בדרך כלל היא גם עוזרת. אז זה דבר שני שצריך לעשות. אני מוכן להרים את הדברים האלה, אני מוכן לקחת על עצמי במסגרת ועדת מתנדבים את הנושא הזה, ולהביא לכך שפה תהיה סיירת. אין מה לעשות.

דבר שלישי, צריך גם לתת לביטחון הנחיות. הדוגמא האישית שלי הוכיחה לי שזה מסייע, שזה עוזר. לביטחון, לחבריה הצעירים האלה יש גישה, יש קשר, יש שפה משותפת. אני לא יכול לדבר עם הילדים האלה. אבל להם יש שפה משותפת. וזה ברוב המקרים. אם לא עזר ב-100%, יעזור ב-50%, גם זה דינו. ואני חושב, שבשלב נוסף, אחרון, צריך לעשות עוד פעולה אחת.. במידה וזה לא הולך, הביטחון צריך להזהיר, להגיד – חברים, מכאן אותו שכן, אותו דייר, יכול לטלפן למשטרה... ולפעמים, לצערי אני אומר את הדברים, גם אם יפתחו תיק או שניים, אז אין מה לעשות, למען יראו ויראו. אבל כשאדם מתפרע בשעה 01:00, ב-02:00, זורקים בקבוקים על הבתים. חברה, זה לא יכול להיות. לא יכול להיות דבר כזה.

בקטע הזה צריך עוד נקודה אחת שאני חושב שצריך שאנחנו נעשה את הפעולה הזאת. אנחנו צריכים מקומות, אין פה אפשרות למדורות. לא לשים אותם דברים שמשיקים לבתים. צריך להרחיק אותם 100 מ' מהבתים. יש ברוך ה' מספיק שטח אצלנו. תסמנו אולי מקומות שאפשר פה להדליק מדורות, אין בעיה.

מר אלון אלדור: מה, תשים אותם ביער בשעה 01:00 בלילה?

מר אהרון בשן: אתה יודע מה, בדרך מיתר אני אקח אותך, ממש למטה, על יד הבתים.

מר אבנר בן גרא: תיכף, יש לי קצת מה להגיד בתור זה ש-

מר אהרון בשן: מותר לך, זה בסדר גמור. אם לא היה לך, זה היה עצוב. זה בסדר גמור, טוב שיש.

מר אבנר בן גרא: אל תדאג, יש לי הרבה מה להגיד.

מר אהרון בשן: אבל מה שחשוב בקטע הזה, הקטע החשוב הוא, שאנחנו באמת צריכים להתריע, לחדד ולכוון כלפי הורים, קודם כל אחריות ההורים פה. הילדים פה עושים דברים, שאני לא בטוח שההורים יודעים מה שהם עושים בכלל. אני נחשפתי לזה, ראיתי במו עיניי, לכן לא האמנתי שאמרו לי, לא האמנתי, הלכתי לראות. וואלה, ראיתי, ראיתי מה שמשאירים, ראיתי מה שהם עושים, מה הם זורקים אחד על השני. אני כבר לא מדבר על טרקטורונים. הם עושים שם קפיצות מעל הסלעים.

מר שמעון מזוז: מה ראית, סמים? דבר ב-

מר אבנר בן גרא: רגע, שמעון, שנייה.

מר אלון אלדור: ... משטרה. דבר כזה צריך משטרה.

מר אהרון בשן: אני ראיתי.

מר שמעון מזוז: מה ראית?

מר אבנר בן גרא: אהרון, סיימת?

מר אהרון בשן: מבחנות, כל הדברים שם על הרצפה.

מר אבנר בן גרא: רגע, שנייה, אהרון, סיימת?

מר שמעון מזוז: מבחנות?

מר אלון אלדור: נרגילות, אני ראיתי נרגילות, ראיתי שהם עושים על האש.

מר שמעון מזוז: זה לא סמים...

מר אהרון בשן: אבנר, ההצעה שלי מובנית ב-4 סעיפים פה. אני מבקש שאנחנו נתקדם עם הנושא.

מר אבנר בן גרא: קודם כל, אהרון, אני רוצה לתקן את הנימה שלך, כי אני בטוח שלא התכוונת אליה. קודם כל, מרביתו המוחלטת של הנוער במיתר הוא נוער טוב, ולא כפי שאני לפחות הבנתי בין השורות פה.

מר אהרון בשן: אני לא... לא היתה לי כוונה.

מר אבנר בן גרא: אני אמרתי שלדעתי לא התכוונת לדבר הזה. אבל אני פה יושב שומע מהצד, ואני אמרתי, אני לא אהבתי את הנימה, כי מרבית הנוער.

מר אהרון בשן: אני מתקן את עצמי.

מר אבנר בן גרא: היו לנו מקרים כאלה שגם כן גופים אחרים ניסו להשחיר פה ושם את הנוער ולא הוא. מה שציינת פה, יש שתייה ביישוב, ואנחנו, כמו בכל יישוב אחר, אנחנו אפילו מטפלים בזה באומץ ולא מטייחים, כי אנחנו נותנים גם סדנאות וזה. לעניין המקום הזה שאתה אמרת, ואני חייב להיות גלוי פה וחד משמעי, אהרון.

מר אהרון בשן: אני הייתי שם, זה מה שאני ראיתי.

מר אבנר בן גרא: אז אני רוצה להגיד לך שאני הייתי שם, ולקחתי איתי עוד מישהו. למה לקחתי איתי עוד מישהו, כי אותה גברת שהתקשרה, ואתה יודע טוב מאוד במי מדובר, אמרה שיש שם כלים לעישון סמים והחנייה מלאה קונדומים. מכיוון שאני לא יודע איך נראים קונדומים, ביקשתי מציון חדד, ראש המועצה הדתית, לבוא איתי.

מר אהרון בשן: ההוא יודע?

מר אבנר בן גרא: כן. שנינו הלכנו לחנייה, ולא יודע, לא מצאנו. כי תראה, איך הייתי מזהה? – אם היה משהו על האספלט חוץ מאספלט, הייתי יודע שזה זה. מכיוון שלא היה שום דבר, אהרון. שום דבר.

מר אהרון בשן: אבנר, אתה מטייח.

מר אבנר בן גרא: סליחה רגע.

מר אהרון בשן: אני ראיתי במו עיניי אני אומר לך. אתה לא מאמין לי?

מר אבנר בן גרא: אני מאמין לך.

מר אהרון בשן: אתה אולי הלכת ביום אחר. אני ראיתי במו עיניי.

מר אבנר בן גרא: אני הלכתי באותו יום שהיא התקשרה לציון חדד. אהרון, לא שאני אומר שזה לא קיים, יש. אבל אני רוצה שיהיה ברור שזו לא תופעה. פה, על השולחן הזה לצערי, זה מצטייר כאילו תופעה, ולא היא. אני מוכן, חבריה, עם כולכם, לקבוע היום, ללכת בלילה כולנו, כדי שנתרשם, אנחנו הרי חברי מועצה רציניים.

מר אלון אלדור: יום שישי בערב בכיכר היונה, אתה תראה שם... 100 ילדים לפחות, עד - 00:03-02 לפנות בוקר.

מר אבנר בן גרא: תגיד לי רגע, אתה מוכן לתת לי לסיים? אתה מקשיב? אתה לא מקשיב למה שאני מדבר.

מר אהרון בשן: לא, הוא מטייח, אני ראיתי במו עיניי. מה לעשות?

מר אבנר בן גרא: אתה יודע מה, אם אני מטייח – תהיה בריא, אני לא מסכים איתך.

מר אהרון בשן: אבנר, אני לא מסכים איתך-

מר אבנר בן גרא: אל תסכים.

מר אהרון בשן: שאתה מוביל בדברים שלך לכך שהבעיה היא לא בעיה.

מר אבנר בן גרא: לא אמרתי.

מר אהרון בשן: אני לא הכללתי. בוא נטפל בנושא הזה, גם זה חשוב.

מר אבנר בן גרא: לא אמרתי דבר כזה, אמרתי שזה לא כצעתה. ואהרון, באמת, אני אומר את זה על השולחן, כל תלונה שניתנת פה – אני בודק אותה. מכיוון שהגב' הזו מוכרת לשנינו, וגם התקשרה אליי הביתה, אני הלכתי לראות, כי לא נוח לי שיגידו לנוער במיתר דברים שהם לא נכונים. יכול להיות שההורים צריכים לטפל, זה נכון. ההורים קודם כל צריכים לטפל. נכון. אני לא אמור לטפל בילד שההורים שלו לא בודקים מה הוא עושה. בסדר, יכול להיות. אבל אני עוד פעם אומר, אני כמועצה פנו אליי, פנו לציון. אני הלכתי להסתכל כמו שאתה הלכת. ואני הלכתי בדיוק כשהיא התלוננה, באותו רגע, היא והבת שלה.

מר אהרון בשן: אבל זה לא...

מר אבנר בן גרא: אל תגיד לי לא. כשאתה אומר 'מטייח', אהרון, זה מקומם. כי אני הולך לראות את זה, כי אני מקבל את זה. ואני בקטע הזה של נוער, ואני אומר את זה על השולחן, בקטע הזה של נוער או של חינוך או של ילדים, אין פוליטיקה. מה שצריך להיות – צריך להיות. כי זה העתיד שלנו.

מר אהרון בשן: מסכים איתך.

מר אבנר בן גרא: זה לא פוליטי וזה לא קשור לאף אחד אחר. זאת אומרת, זה לא משנה מי התקשר אליי, גם אם הוא לא מהסיעה שלי. אני מטפל בזה במלוא הרצינות. ואני רוצה להגיד לך, זו עמדתי. אתה יכול להגיד משהו אחר. אני אמרתי לך, שמעון ביטא את זה נכון, אני בסך הכל אמרתי שזה לא כצעקתה. אני לא רוצה שיובן פה בשולחן הזה. לנו יש, אנחנו היישוב, סליחה רגע, אהרון, אני לא הפרעתי לך. אנחנו היישוב שיש לו 39% שהם בני נוער 0-18, הכי גדול מהבחינה הזאת. אנחנו מודעים, יש רעש. רעש יש המון, נכון. אני שומע גם את הרעש מפארק היונה, מאז שעברתי בית. אני שומע את זה, ברוך ה'. בסדר, יש רעש. אבל בין זה לבין להגיד, שיש סמים וזה? – יש, בשוליים, ברור שיש, כמו בכל חברה יש. אנחנו לא שונים מהמיקרוקוסמוס של כל ה...

מר אהרון בשן: אבנר, אני לא דיברתי על כל היישוב, דיברתי על תופעות. התופעה הזו ראיתי. אני אגיד לך שבחורה רקדה כשהחזה שלה חשוף? אני ראיתי במו עיניי. אז מה תגיד?

מר אבנר בן גרא: אוקיי.

מר אהרון בשן: אני ראיתי במו עיניי, אני לא יודע מה זה חזה? אני יודע מה זה חזה, מה לעשות. ראיתי חזה, נו מה. אתה אומר לי לא.

מר אבנר בן גרא: אהרון, אני מאמין שאתה יודע. אני לא אמרתי לך לא.

מר אהרון בשן: אתה מוביל את הדיון למקום אחר לגמרי.

מר אבנר בן גרא: לא, לא, לא, לא.

מר אהרון בשן: עזוב, אין, לא כל היישוב, חס וחלילה. אני חוזר בי. מה אתה עושה בדברים האלה? בוא נתקדם.

מר אבנר בן גרא: א בוא נהיה אופרטיביים.

מר דוד לוי: זה אומר שצריך לתת לנוער... שלהם.

מר אהרון בשן: קודם כל שההורים גם יידעו מה האחריות שלהם.

מר אבנר בן גרא: אהרון, אני רוצה להגיד לך, קח את הדוגמא של בני עקיבא. אנחנו בנינו שם, אני בכוונה נתפס למבנה הזה, כי תיכף תבינו, זה אותו דבר גם בצופים, אבל אני בכוונה נתפס.

מר דוד לוי: טוב, צופים עוד לא נגמר, בגלל זה.

מר אבנר בן גרא: לא, לא על המבנה, אני מדבר, זה שבט? לא, זה סניף שם. שם היה רעש, היה רעש. אנחנו רצינו להכניס את בני הנוער למבנה. אתה יודע טוב מאוד, אהרון, שיש שם מישהו שיתנגד שהנוער ייכנס למבנה הזה, ואתה גם כן באת והבאת את הבעיה הזו בזמנו, על האיש הזה.

מר אהרון בשן: נכון.

מר אבנר בן גרא: אז אני אומר עוד פעם, אנחנו צריכים למצוא פעילות לנוער שתתאים להם,

ולכן אנחנו משדרגים את המבנים, שכמה שיותר ילדים יהיו. לעניין הסיפור של הביטחון – נכון שיש חלק מהדמויות שבביטחון שהן מדברות אל הנוער, אפילו אנחנו לקחנו חלק מהן לדבר איתם, כדי לראות איך אנחנו בעזרתם מצמצמים את זה. אבל צריך להבין דבר שהוא מאוד עקרוני. לביטחון של מיתר אין סמכויות שיטור. שאל פה אלון מה עם השוטר הקהילתי, אני רוצה לספר לכם, שאנחנו לפני לייג בעומר, אחרי שסימנו את המיקום של המדורות, אנחנו דאגנו שמשטרת ישראל תבוא לפה, תשפוך אלכוהול. שפכו אלכוהול לצערי גם בנוכחות חלק מההורים שהיו במדורות. שפכו אלכוהול, בסדר? להגיד לך כמות גדולה לא גדולה? – אני לא יודע, אני שותה תירוש, אני לא יודע מה זה. טיפלנו בזה עם שוטרים סמויים והכל. הביטחון שלנו אין לו סמכויות שיטור, נכון ש-

מר אלון אלדור: אני רוצה לתקן אותך, יש לו סמכות...

מר אהרון בשן: לא, אני גם לא רוצה את זה. אל תיכנס לזה בכלל. צריך לטפל בנושא בכמה רבדים, זו הכוונה, אין מה לעשות. זה לא רובד אחד.

מר אלון אלדור: אבל אם יש פה ביטחון, אז למה לא לנצל אותם?

מר שמעון מזוז: אבנר, יש בערך 5-6 מוקדים, שים מצלמות שיידעו שהם מצולמים. ואז אם אותה בחורה תרקוד או תשתכר, היא תדע-

מר אלון אלדור: אז הם ילכו לפינה אחרת.

מר שמעון מזוז: כמה פינות.

מר אלון אלדור: נרשת את כל היישוב במצלמות?

מר שמעון מזוז: כן, כן.

מר אלון אלדור: מה אנחנו כאן, האח הגדול? אז לא תוכל לצאת מהבית?

מר שמעון מזוז: הם יידעו, זה מאיים. לא יעשו דברים לא חוקיים.

מר אלון אלדור: זה לא רציני.

מר אבנר בן גרא: קודם כל, אל תגייד שזה לא רציני, כי זה רציני מאוד.

מר אלון אלדור: אתה יכול לרשת את כל היישוב במצלמות?

מר אבנר בן גרא: קודם כל תקשיב מה אני יכול, אחרי זה תדבר. אתה רוצה להתעדכן, אז אני מעדכן אותך. אנחנו קודם כל ביקשנו להיכנס גם להיכנס לתכנית 'עיר ללא אלימות' בגלל המצלמות האלה. יש לנו מצלמות בחלק מהמוקדים, ואני הנחיתי את ציון לשים שילוט איזה מקומות מצולמים. לדוגמא, פארק היונה מצולם.

מר אלון אלדור: נכון, אני יודע.

מר אבנר בן גרא: יפה.

מר אלון אלדור: וזה עוזר

מר דוד לוי: מה אתה רוצה, שיתפסו אותם ויהרגו אותם במקום?

מר אלון אלדור: לא, לא...

מר אהרון בשן: דוד, דוד, צריך להרתיע, צריך להרתיע.

מר דוד לוי: רבותיי, זה זמן החופש שלהם, זה הזמן ש...

מר אהרון בשן: אני לא מסכים לדעתך.

מר דוד לוי: לא, לא, אתם פשוט נתפסים למקומות.

מר אהרון בשן: זה לא נכון מה שאתה אומר, זה לא נכון.

מר אלון אלדור: זה לא חופש. יום שישי בערב, יש את זה בכל השנה. בתוך הכיכר-

מר דוד לוי: שיהיו, שיהיו, שיהיו. מה אתם...

מר אלון אלדור: אני חושב שצריך למצוא להם איזשהו מועדון נוער, שיעשו דיסקוטק בערב,

שיעשו...

מר אבנר בן גרא: הייתי מצפה ממך שתשאל האם יש פעילות.

מר אלון אלדור: אני יודע שיש פעילות.

מר אבנר בן גרא: יפה.

מר אלון אלדור: אבל אני יודע שביום שישי אין פעילות.

מר אבנר בן גרא: יש פעילות יום שישי.

מר אלון אלדור: פעילות בערב?

מר דוד לוי: אני לא יודע, אני יודע מי הנוער שלנו. ביום שישי, משעה 18:00-17:30 עד 23:00 יש להם פעילות.

מר שמעון מזוז: אלון, איזה נוער, דתי או חילוני בכיכר היונה?

מר אלון אלדור: גם וגם.

מר אבנר בן גרא: כן, כן, הכל.

מר אלון אלדור: גם דתיים וגם חילוניים.

מר דוד לוי: אנחנו לא מדברים פה, לא מפרידים בין זה לזה...

מר אלון אלדור: אם אני מתעורר, גם הוא מתעורר.

מר אבנר בן גרא: אני קודם כל לא מתעורר, אני השינה שלי קלה, אין לי בעיה עם זה. אבל יש

רעש. תקשיב, אני גם לפעמים מדבר איתם. אני אתן לך דוגמא, חזרתי ב-24:00 ומשהו בלילה מאיזה אירוע, אני חושב שאתה היית איתי, עצרנו שם, היו מלא ילדים על הכביש, ליד פארק היונה.

מר אהרון בשן: אבנר, תעזוב, בסדר. בוא אנחנו נקבל החלטה מה עושים.

מר אבנר בן גרא: לא, אל תגיד עזוב. בוא רגע.

מר אהרון בשן: אתה נכנס עכשיו, היה, לא היה. בוא נתקדם, מה עושים.

מר אבנר בן גרא: אל תגיד 'עזוב', אנחנו צריכים את הסקירה הזו.

מר אהרון בשן: לצערי אתה לא חד בהתייחסות שלך.

מר אבנר בן גרא: אני חד מאוד, אני חד מאוד.

מר אהרון בשן: אתה תופס ואתה אומר 'לא כולם', מסכים איתך. העלינו פה דברים. מה אנחנו עושים בקטע הזה. בבקשה, קדימה.

מר יואל בודהנה: משפט אחד, כי סך הכל הכוונה של אהרון היא טובה. אני חושב, אם אני הבנתי נכון, אם אני לוקח את החלק, החלק הוא של ההסברה. אבל מה, אני גם מבין אותך שאתה לא רוצה כביכול להוציא איזה שם רע ליישוב. פשוט היה צריך למצוא את שביל הזהב. בסופו של דבר, עם ניסוח נכון ועדין ורגיש להורים, שיגלו ערנות, וצריך להשקיע בניסוח ונגמור את הסיפור הזה. שאנשים יהיו יותר מודעים אולי לבעיות שיש.

מר אבנר בן גרא: אני יכול להגיד לך יותר מזה. אני נאמתי על זה גם כן במסיבות הסיום של בתי הספר, אמרתי להם 'חבריה, תשמרו על שקט, בעיקר בפארק היונה'. אמרתי את זה גם בריש גלי. זה לא ש... שם ליישוב. יש כאלה שמוציאים שם רע ליישוב, לא צריך אותי בשביל זה, תאמין לי. אני מטפל בדברים שצריך לטפל בהם. אבל אני אומר עוד פעם, אני לא אתן, מכיוון שהנתונים גם אצלי. כל אחד מכם, עם כל הכבוד, יש לו את ההרגשות שלו. אנחנו חיים את זה ביומיום, אנחנו מקבלים את התלונות ביומיום, מקבלים את האימיילים ביומיום. יש לנו את הנתונים, אנחנו יודעים ברווחה מי בבעיית אלכוהול, אנחנו יודעים מי בבעיית סמים.

ותאמינו לי, מה שתואר פה זה רחוק מהאמת, זה אפילו לא בשוליים. אבל לא משנה, אני לא חלילה מתכסה בזה. אני רוצה פשוט שתהיה תמונה ברורה, שזה לא כצעקתה. לטפל ברעש? – צריך לטפל ברעש. אנחנו מחפשים איך לעשות את זה. אני לא רוצה להגיד פה איזה מכשירים אני התוודעתי אליהם עכשיו מהמשטרה שיכולים לעשות שם אי נוחות בפארקים לאנשים. אי נוחות שהיא מורגשת, אבל היא לא גלויה. כל מיני דברים יש. אנחנו עובדים על זה, אבל אני עוד פעם אומר, מקומם אותי להגיד שבגלל איזה כמה תושבים שכל הזמן אגב מתמקדים רק בדבר הזה, ולא תמיד הם צודקים. מה שאהרון ראה, ראה הפוך ממני. בסדר, יכול לקרות. אני הלכתי לראות, וזה מקומם אותי. תראו,

אנחנו צריכים לדאוג שהם יבואו למקומות.

תראו, אנחנו גם לא באים ויושבים, מנהלים את הדין הזה בינינו, בסדר? עם כל הכבוד לדעה של כולנו, אני תופס את בני הנוער, שואל אותם מה הם חושבים? כי אנחנו פה יכולים לדבר, הדור שלנו הוא דור אחר, לא יודע מה. אני תופס את בני הנוער, שואל אותם. תראו, שאלתי אותם 'אם אני דואג לכם למקום שאתם תשבו פה?!' אמרו לי 'בשום פנים ואופן. יש קבוצה כזו, יש קבוצה אחרת'

מר שמעון מזוז: כן, הם לא התרכזו כולם.

מר אבנר בן גרא: הם לא מוכנים להתרכז, יש להם את הניואנסים שלהם. והם אומרים לי 'סליחה, אנחנו ישנים ביום, פעילים בלילה. או שאנחנו נוסעים לבאר שבע, הגדולים בהם. אלה שנשארים ועושים את הרעש, זה אלה שלא יכולים לנסוע מפה. שיהיה ברור, אם תסתכלו מה שהוא אומר פארק היונה וזה, זה הגילאים שעדיין אין להם רישיונות וזה. תאמינו לי, ילדים טובים. נכון, צריך למצוא, לחשוב מה לעשות.

מר שחר יסינובסקי: הייתם צריכים לשמוע את עצמכם ולהבין כמה רעש אתם מייצרים, כדי לדעת מה קורה עם הנוער. תרבות דיבור, זה בא מהבית, זה אחד. אבל לא זה, זו סתם הטפת מוסר מהצד. אני חושב שהשולחן הזה העלה בעיה, והוא העלה בעיה צודקת. אני גם מגדל ילד כזה שישן בים והולכים לבלות בלילה. ואנחנו צריכים לראות, לא אנחנו השולחן הזה, קבוצה יותר רחבה של אנשי מקצוע... השיטור המקומי, החינוך, נציגי תנועות הנוער, אולי מהפסיכולוגיה, חינוך לא פורמאלי, קבוצה של אנשי מקצוע. צריכים לבוא ולהגיש לנו סל של פתרונות או של הצעות כדי לטפל בבעיה הזאת. לא אנחנו פה, ולא בוויכוחים כאלה ואחרים.

יתרה מזאת, סתם מתך נקודת ההשקפה שלי, אני יודע ש-make them busy. אם אתה נותן לילדים עבודות שיעבדו, עם עבודות יזומות שלנו, הם גם ישמרו אחר כך על השטח. גם יהיו עייפים ביום, לא יוכלו לבלות בלילה. אבל זה חלק מסל מוצרים שלם שאנחנו צריכים לייצר לנוער האלה, כדי שהישוב יהיה הרבה יותר...

מר אבנר בן גרא: אני מציע, הנה, אני מציע באמת, אהרון העלה בעיה שהיא נכונה. אמנם אני

לא הסכמתי עם הנימה, אבל בסדר, הסתדרנו, הגענו לעמק השווה. אני מציע, אהרון, נקים ועדה תהיה אתה בראשה. יהיה איתך אלון אלדור שמרגיש את זה וחש את זה. קח את סיגל זבולון גם כן או רוני, את מי שאתה רוצה. עדיף סיגל, כי רוני זה לא זה. בואו, תגידו לנו לשולחן הזה, למנהלת החינוך, יו"ר מועצת הנוער, תעשו שולחן עגול, תגידו מה נראה לכם שכדאי לעשות, זה מה שנראה לי.

מר שמעון מזוז: למה לא נותנים לנוער לשחק כדורגל במגרש?

מר אבנר בן גרא: אין בעיה, המגרש פתוח וחופשי. הבעיה היא אחרת.

מר שמעון מזוז: ... שהם לא קיבלו.

מר אבנר בן גרא: נכון, אבל אני פתחתי להם, אין אצלי דברים כאלה. זה לא מגרש. הבעיה היא שבלילה, שמעון, אין שם תאורה. אני עכשיו דואג לתקצב תאורה לשם.

מר שמעון מזוז: אם אין תאורה, אז מה הוא שווה?

מר אבנר בן גרא: מסכים איתך, אין לנו חילוקי דעות.

מר שמעון מזוז: אבל זה קבוצות נוער שילכו.

מר אבנר בן גרא: בחמדת הם משחקים.

מר דוד לוי: אז צריך לשים תאורה.

מר אבנר בן גרא: כן, כן. אני אומר, אנחנו נשים תאורה שם. בלי קשר אגב לרעש.

מר ציון אלמלם: אפשר רק לומר משפט אחד? לא שזה ינחם אותנו. אני גר בעומר, הבעיה היא

גם בעומר. ואני באופן אישי ב-02:00 לפנות בוקר, כסבב של הורים, לא קשור לסיירת הורים, הורים לילדים בגילאים האלה, אנחנו מסתובבים שם. ועצם ההסתובבות לנו, כנראה שמרתיע אחרים. התופעה הזאת קיימת בכל המקומות. אני סיפרתי לאבנר ביום ראשון בבוקר, הייתי במוצאי שבת באירועי חברתי בלהבים. הזדעזעתי מה היה שם בכיכר ויצמן, כיכר מאוד-מאוד מרכזית בלהבים. זה לא להאמין. אני חושב שהילדים היו בני 13, 15, 16, אבל לא יותר מזה. כולם עם בקבוקי בירה ביד, עם צעקות, ושוברים את הבקבוקים על הכיכר. מה זה אומר? זה אומר שהתופעה הזאת לצערי הרב היא נמצאת כנראה בכל הארץ. אני חושב שאצלנו באמת במיתר זה עדיין ממותן. אני יכול להגיד לכם יותר מזה. אני באופן אישי, מאז תחילת החופש ועד היום, פעמיים הגעתי ליישוב ב-02:00 לפנות בוקר, פעמיים. למה? כי שכנים התקשרו אליי ישירות. באתי לראות. עצם העובדה שאתה מגיע, כשמגיע אדם בוגר לשם, הם כבר מתפזרים. אז אותי הם כבר מזהים, לחלקם לא נעים והם מתפזרים.

מר אהרון בשן: אני לוקח על עצמי את הנושא.

מר ציון אלמלס: מה שחשוב רגע לומר, קודם כל צריך לטפל בזה, על זה אין ויכוח. חס וחלילה, ראינו מה קרה במקומות אחרים.

מר אלון אלדור: למה אין פה משמר אזרחי?

מר אבנר בן גרא: מי אמר שאין?

מר דוד לוי: יש, יש. אלון, תבדוק לפני שאתה אומר.

מר אבנר בן גרא: אתה לא מתנדב שם?

מר דוד לוי: הוא לא יודע שיש.

מר שמעון מזוז: הוא לומד, לאט-לאט, הוא ילמד. לאט-לאט.

מר ציון אלמלם: מה שאני רוצה רגע לומר, לא כדי להמעיט מהבעיה. אני רוצה לומר שהבעיה הזאת קיימת כנראה בכל הארץ. גם אצלנו צריך לטפל בזה. ואולי הוועדה הזאת שתקום, תמצא פתרונות יצירתיים.

מר אבנר בן גרא: כן, יושיבו את כולם ביחד. תביא סט של פעולות אופרטיביות ונראה מה לעשות.

מר שמעון מזוז: ... משמר אזרחי, כל זה. עד שהוועדה תתכנס... לכנס אולי את המשמר האזרחי, לתת להם רכב, שיעשו סיור.

החלטה מספר 9 מיום 9/7/12
 הוחלט פה אחד [להקים ועדה בראשותו של אהרון בשן לבחינת נושא הרעש בחובות מיתר/סאוקים בחופשת הקיץ.
 בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

סעיף ז: קביעת תנאים להצבת מתקני סולאר על גגות.

מר אבנר בן גרא: טוב, חברים, שחר יסינובסקי יש לו 2 הצעות, אחת ח' – קביעת תנאים להצבת מתקני סולאר על גגות, ומיזמי תיירות במיתר.

מר שחר יסינובסקי: הנושא הזה של גגות סולאריים. מחוסר זמן גם לא הספקתי להיות מתואם מלא עם מירי המהנדסת. אנחנו רואים פה שהתופעה, מבחינה חזותית שלנו, גם אם זה כתוב בפועל, קורים דברים אחרים. אם זה הגג של המבנה, אז... באות בזווית אחרת מהגג. ואז אנחנו מתחילים לקבל כל מיני גגות עם-

מר שמעון מזוז: אתה מדבר על גגות רעפים.

מר אבנר בן גרא: בעיקר, בעיקר.

גב' מרים אלחודד-קטן: לא רק.

מר שחר יסינובסקי: לא רק. תיכף נדבר. זה בעין, חזות, זה חשוב, זה אסתטיקה. יכול להיות שזה גם יופיע, אבל צריך לתת לזה הנחיות.

מר שמעון מזוז: זה אין הנחיות, זה הולך לכיוון דרום. אין פה הרבה מה.

מר שחר יסינובסקי: לא, לא, לא. חכה, יש כבר הפתעות.

מר דוד לוי: יש אפשרויות. אני גם אתן את אחת האפשרויות.

מר אבנר בן גרא: התקדמנו משהו.

מר שחר יסינובסקי: גג שטוח למשל, כשבאים ושמים את הלוחות הסולאריים ואין לו מעקה, תראו מה קורה בכניסה לביתר, הבית החמישי השישי בצד ימין, איך הדברים האלה נראים. מצד אחד התושבים רוצים להרוויח כסף ולחסוך וזה ירוק וזה חשוב. אבל צריכים להיות קשיחים מאוד בנושא של הפיקוח על הדברים וההתניות שאנחנו נותנים להם. בכייה לדורות, פשוט בכייה לדורות.

מר נדב נווה: 20 שנה.

מר שחר יסינובסקי: 20 שנה, זה דור.

מר אבנר בן גרא: רק אני אעדכן פה, שחר ברשותך. תראו, מה ששחר אומר זה נכון. אנחנו עלינו על זה לצערי מאוחר מידי. כי פה היתה בהלה של תושבים לשים מתקנים של אנרגיה סולארית. אבל בחודשיים האחרונים אנחנו הוצאנו צווי הריסה, הוצאנו גם כן הפסקות עבודה לכמה יזמים.

מר דוד לוי:

מה זה צווי הריסה, לאחר שאישרת?

מר אבנר בן גרא: לא. לא לאחר שאישרתי. אנחנו אישרנו על השרטוט כמו שצריך. לדוגמא הבן אדם שדיבר שחר, מה הוא עשה? – הוא היה צריך לשים 30 ס"מ מהכרכוב, כי שם יש כרכוב. מה הוא עשה, הוא לא שם לב ל-30 ס"מ מהכרכוב, הוא עשה את זה מלמטה עד למעלה 1.10 מ'. כי הוא לא הסתכל על היחסים. יצא לו כאילו שהפאנל מוגבה כ-90 ס"מ מעל הכרכוב. כמובן שהוא היה אצלי בשיחה והוא יודע, הוא יחתוך את זה ויוריד את זה. זה גם כן היה פה המהנדס שלו, כי צריך לשים לב שהחבריה האלה של ההתקנות הסולאריות, יש להם מטבע הדברים פאנלים סטנדרטיים, ויש להם גם מעמדים סטנדרטיים. אני מדבר כשזה על גגות שטוחים. המעמד הסטנדרטי לא בא להם לחתוך אותו ועכשיו לרתך אותו וזה.

אז מה הם באים? – הם שמים לכולם את אותה זווית, שנראית על פניו משוגעת ובאמת לא צריך אותה. אני גם כן אמרתי לאותם 2 אנשים שהיו אצלי, למה לכער בית שהוא נראה נורמלי, פתאום לכער אותו. אז התחלנו לטפל בזה. היה פה סט של מישהו שהביא. הוא יזם, הוא הביא כ-20 תכניות, מתוכן 14 תכניות אנחנו פסלנו לו אותן, עם כל הצער שבדבר, כולל צווים. 8 מהם אם אני לא טועה, המהנדסת לא פה, אם אני לא טועה, יוצאים גם כן לצו שיפוטי מכיוון שהוא לא טיפל, אז זה יוצא לבית משפט. אנחנו מטפלים גם באתסטיקה, כי באמת, אין התנגשות בין האסתטיקה והרווח. הרווח בכל מקרה יהיה תוך שמירה על האסתטיקה ועל המראה של היישוב. יש פה דברים שנעשו בהתחלה, כשלא היו הנחיות ברורות, ובאמת לא ידענו איך לאכול את הדבר הזה, אז עשינו את מה שעשינו. אבל כרגע אנחנו ראינו גם כן שהחבריה האלה ששמים את הפאנלים, ההבנה שלהם לפעמים, לא כולם, כן? אבל חלקם לא מבין בכלל בשרטוטים שהוא עצמו משרטט. ישבנו פעם עם 2 שקוראים לעצמם מהנדס. לצערי, הם לא ידעו בדיוק איך להסתכל על המידות האלה. אבל מניסיוני בתעשייה יש מהנדסים גם כאלה. אנחנו בסופו של דבר התחלנו לאכוף את הדברים, אפשר לראות טוב מאוד מה.

מר דוד לוי:

שאלה. שים לב, כל מי שקונה דירה מיד שנייה, ולא עשה מסתור לדוד, אתה

לא נותן לו טופס 4 לפני שהוא שם את המסתור, וזה לגיטימי. למה אנחנו לא באים לאלה ששמים את

זה, ולהגיד להם שיעשו מסתור מסביב, שיוסיף לו, ושלא נראה את כל ה...

מר אהרון בשן: אתה לא יכול, דוד. יש בעיה, זה מסתיר את השמש.

מר דוד לוי: איזה שמש? השמש באה לו מלמעלה, לא מהצדדים.

מר שחר יסינובסקי: הוא לא מסתיר.

מר דוד לוי: א' – שיבוא בגובה.

מר אבנר בן גרא: חברה, אם זה גג שטוח. תראו, לפעמים, אנשים רוצים לשים כמה שיותר פאנלים. לדוגמא, מי שיסתכל מהצופים יראה איזה גג אדום מול הצופים שיש עליו פאנלים, והם לא מכסים את כל הגג, כי הבן אדם לא היה חוזר ושם כמה שיותר עד הזה. יכול להיות שבגלל שהוא סגן ראש מועצה אז הוא נזהר. אבל יש כאלה ששמים פאנלים, שלא מספיק להם המקום. אז מה הם עושים? מתחילים לעשות קומה שנייה, כדי לקבל כמה, אתה יודע, כמה שיותר כסף. אז אנחנו מורידים אותם, את אלה. אנחנו מורידים אותם. יש לנו עכשיו ששן, לצערי, די מכוּעַר. לא יודע, יש פה 3 אפשרויות.

מר דוד לוי: מי עשה?

מר אבנר בן גרא: זה 1/3 הסתברות.

מר דוד לוי: אתה עשית?

מר אהרון בשן: אני אמרתי תבוא אליי הביתה, תראה כמה יש כאלה. אני רואה את הכל. מלא יש פה.

מר אבנר בן גרא: מי שעומד על גברת הזיקוקים רואה. אבל אנחנו מטפלים בזה, מותר ליהנות מהם.

מר יואל בודהדנה: מותר להגיד משפט אחד? אני לא יודע מה הנוהל היום? אבל אני חושב שהנוהל צריך להיות כזה שהאישומים צריכים לעבור גם כלפי המתקינים. מה זאת אומרת? – גם מבחינה שיפוטית, לנו קשה יותר לפעול מול אזרחים. כי יתשמע, לא נעים, מכירים, אנחנו נדבר, תשמע, אני בחרתי בך, כל מיני דברים כאלה. וכאשר יש לך פה... מול אלה שהרכיבו את המתקן, אותה חברה, והם צריכים לחתום על כל האישורים מול המועצה, מול מחלקת ההנדסה. אז אם הם מפרים את התנאים, אז בסופו של דבר אתה יכול לפעול נגדם בצורה משוחררת יותר.

מר אבנר בן גרא: לא. אני אגיד לך מה הבעיה פה.

מר דוד לוי: אפשר לדרוש מבעל הבית שיגיד שהאישור שלו יהיה כפוף.

מר שמעון מזוז: תאשר לו תכנית, רק שיבנה..

מר אבנר בן גרא: רגע, סליחה, יואל, תקשיב. אנחנו מאשרים או לא מאשרים תכנית לבית, לבעל הבית. אבל מה שאתה אמרת הוא נכון רק במקרה אחד. יכול להיות נכון. הוא לא תמיד נכון, אבל במקרה אחד הוא יכול להיות נכון, זה במקרה שבעל הבית מממן את המערכת שלו בעצמו. אין לנו הרבה כאלה, וזה דווקא פעל לטובתנו. כי בעל בית כשאתה בא ואומר לו 'יש לך צו הפסקה', כשהוא בכלל סך הכל נתן את הגג לחברה, יש אופציה כזו, לתת את הגג לחברה והחברה נותנת לו, לא יודע, 600,000-700,000 ש"ח, משהו כזה לחודש, כאילו שכרה ממנו את הגג. אז הוא לא רוצה להתעסק, הוא אומר לו 'סליחה, אתה תתאים את עצמך בדיוק לפי הדרישות, לא תפגע לי באסתטיקה, הכל בסדר'. זה יותר נוח דווקא במצב הזה, מאשר במצב שאתה הולך למתקין. כי עם המתקין אין לנו דין ודברים, זה בעל הבית מגיש את ההיתר, כי זה הבית שלו. זה כמו שאתה בונה מרפסת, אתה עכשיו בונה גג סולארי, אותו דבר בדיוק. אז אין לנו משהו מול המתקין, יש לנו רק מול הזה. כמובן שמתקין, כמו שקרה עכשיו, שחטף 14 צווי הפסקה ומתוכם חלקם הופך להיות שיפוטי, כמובן שהוא

רץ ועושה את הרעש ורץ לתקן. אבל זה מה שאנחנו עושים כרגע.

סעיף ט: מיזמי תיירות במיתר.

מר אבנר בן גרא: מיזמי תיירות, למה מחכים?

מר ציון אלמלם: ... לפטופ.

מר אבנר בן גרא: נו אז?

מר שחר יסינובסקי: יש מצגת.

מר אבנר בן גרא: אז נדחה את זה. מה לעשות? אם לא התארגנתם מראש. היה צריך לבדוק שהכל עובד.

מר שחר יסינובסקי: אוקיי.

מר אבנר בן גרא: בסדר? אולי אני כמו חלוץ, אני אבטל את המצגות, אעשה רק שקפים פה. אין מה לעשות.

מר שחר יסינובסקי: אני רוצה רק להגיד כמה מילים על הנושא של התיירות, לפני שאנחנו נדחה את זה, משהו שיושב לי. אנחנו מנסים לקדם פה איזה שהן אפשרויות כלכליות והזדמנויות לתושבים וליישוב. אנחנו יושבים על אזור שהוא עשיר מאוד באטרקציות, ואלון אلدור כבר העיר את הדברים האלה. אלון במצגת הקודמת שלו התייחס לנושא של הרווח המיידי והמהיר של השלטון המקומי שלנו מפרויקטים גדולים. אני רציתי יותר לדבר על הקטע של היזמים הקטנים והפרטיים, והאנשים הפרטיים הזקנים.

מר אבנר בן גרא: המבוגרים.

מר שחר יסינובסקי: המבוגרים שנותן לי אולי פחות כסף למועצה, אבל בהחלט מחיה את היישוב. ובהקשר לזה, יחד עם ההזדמנויות שיש בזה, יש גם המון מכשולים. והמכשול העיקרי זה הצורך לסבלנות ולסובלנות בין התושבים לעיסוקים השונים שמתפתחים פה ועומדים להתפתח. לדוגמא, יש אצלי צימר בחצר, אני צריך להיות מספיק רגיש לשכנים הדתיים שלי לגבי פעילות עם הצימר הזה. למשל, אם פותחים מסעדה, מישהו רוצה לפתוח מסעדה ועוד תוספת, צריך להבין שיש לזה השלכות מעבר לשגרה השקטה שיש לנו, ואנחנו רגילים לחיות פה ביישוב. חבל שאין את המצגת. הבאתי גם הרבה חומר לראות איך שדברים מתבצעים, ועד כמה השטח שלנו עשיר ומזמין. בפרט שאנחנו לפני פתיחה או חידוש של תכנית המתאר למיתר, וניפגש בחודש הבא. אבל היה לי חשוב להגיד את הדברים, שתבינו מאיפה אנחנו באים ולאן אנחנו רוצים ללכת.

מר אבנר בן גרא: אבל אני מבקש גם לישיבה הזו, תביא ממרים, נדמה לי, אל תתפסו אותי במילה, מסתמן שבבתים הישנים, בשכונות הוותיקות, ייתכן שיש אופציה לצימר, יש אופציה כזו כנראה בתקנון הישן של השכונות הוותיקות. צריך רק להביא את זה ודאי או לא.

מר דוד לוי: שחר, מי חבר בוועדה?

מר שחר יסינובסקי: יש ועדת תיירות.

מר דוד לוי: כן, מי בוועדה?

מר אבנר בן גרא: הקמנו אותה הרי פה.

מר דוד לוי: למה אתם לא שמים גם אזרחים? למה אתם לא פונים למי שיזום?

מר אלון אלדור: אני מנהל את הוועדה הזאת.

מר דוד לוי: שלמה אדלשטיין הוא-

מר אלון אלדור: אז אני אומר לך, דוד...

מר שחר יסינובסקי: נהפוך הוא, נהפוך הוא.

מר אלון אלדור: אבל אתה שואל את שחר, אתה צריך לשאול אותי. אני פניתי לשלמה אדלשטיין.

מר דוד לוי: אני לא יודע מי.

מר אלון אלדור: אז אני מסביר לך.

מר דוד לוי: הוא מדבר, אני פונה אליו.

מר אלון אלדור: אז אני מסביר לך. אני פניתי קודם כל לכל חברי המועצה כאן, וביקשתי מכל חבר מועצה שייתן לי שמות של אנשים. בוא נגיד שאף אחד לא נתן לא נתן לי שמות של אנשים.

מר דוד לוי: למה לא פנית אליי ואני הייתי נתן לך שם?

מר אלון אלדור: שנייה, אני פניתי לשלמה אדלשטיין, אבנר אמר לי 'אלון, תפנה לשלמה אדלשטיין, הוא התעסק עם זה, הוא יעזור לך'.

מר אבנר בן גרא: לא רק שהוא התעסק עם זה. סליחה, הוא היועץ שלי לענייני תיירות.

מר אלון אלדור: הזמנתי אותו לישיבה שהיתה פה לפני בערך-

מר דוד לוי: דרך אגב, יש לו רעיון נהדר על המתחם של ה-

מר אלון אלדור: הזמנתי אותו לישיבה, הוא לא יכול היה להגיע לאותה ישיבה. עדכנתי אותו במה שהתנהל באותה ישיבה. ובישיבה הבאה אני מקווה שהוא יבוא.

מר אבנר בן גרא: אני אקרא אותו לסדר.

מר אהרון בשן: תנסה להרחיב את המעגל. הרבה אנשים לא שמעו. יש אנשים שיש להם ידע בנושא הזה.

מר אלון אלדור: אז אני שלחתי אימיילים לכולם. שוב פעם, הוועדה הזאת מתכנסת כל כמה חודשים.

מר אהרון בשן: יישר כוח. אנחנו צריכים את זה.

מר אבנר בן גרא: חברים, תודה רבה. הישיבה ננעלת. אני מבקש מחברי ההנהלה להישאר פה רגע.

אבנר בן גרא

ראש המועצה המקומית

ציון אלמלם

מזכיר המועצה המקומית

קובץ החלטות

סעיף א:	פתיחת תב"ר ע"ס 16 אש"ח למימון פעילות בטיחות בדרכים.
סעיף ב:	פתיחת תב"ר הצטיידות גנים ע"ס 78 אש"ח במימון משרד החינוך.
סעיף ג:	הגדלת תב"ר מבנה הצופים ב-1,200,000 ₪ במימון מפעל הפיס, סה"כ תב"ר לאחר הגדלה 2,637,000 ₪.
סעיף ד:	פתיחת תב"ר אודיטוריום חט"ב מיתרים על סך של 1,800,000 ₪ במימון משרד החינוך.
*	פתיחת תב"ר מיתון תנועה ברח' ציקלג ע"ס 1.270 מיליון ₪, משרד התחבורה וקהנות הפיתוח.
*	הגדלת תב"ר 472, הנגשת חט"ב מיתרים ע"ס 55,000 ₪ מקרנות המועצה.

החלטה מספר 1 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר על סך 16 אש"ח למימון פעילות בטיחות בדרכים.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

החלטה מספר 2 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר הצטיידות גנים ע"ס של 78 אש"ח במימון משרד החינוך.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

החלטה מספר 3 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר מבנה הצופים ב-1.2 מיליון ₪ במימון מפעל הפיס, סה"כ תב"ר 2.637 מיליון ₪.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

החלטה מספר 4 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר אודיטוריום חט"ב מיתרים על סך של 1.8 מיליון ₪ במימון משרד החינוך.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

החלטה מספר 5 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר מיתון תנועה ברח' ציקלג ע"ס 1.270 מיליון ₪, משרד התחבורה וקרנות הפיתוח.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן, שחר יסינובסקי)

החלטה מספר 6 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 472, הנגשת חט"ב מיתרים ע"ס 55,000 ₪ מקרנות המועצה.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

סעיף ה: אימוץ תכנית 'תג הסביבה', רצ"ב החלטה טלפונית.

החלטה מספר 7 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד לאשרר הצעת החלטה טלפונית – אימוץ תכנית 'תג הסביבה'.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

סעיף ח: הצעת החלטה מטעם חבר המועצה שמעון מזוז:
הגשת תביעה נגד המנהל בדבר גביית דמי פיתוח המגיעים למועצה עבור מגרש לבניית
דיוור מוגן שהוחכר לדמרי וזאת על בסיס מכרז זהה בש/66/2012 בדימונה, ומדובר על
תביעה בסך כ-18 מיליון ₪.

החלטה מספר 8 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד שתוך 30 יום, אם אין תשובה של המינהל המועצה תתבע את המנהל, במקביל
לתקופה הזו, החומר יועבר לבדיקתו של היועץ המשפטי. בישיבת המליאה הבאה החברים יעודכנו
בנתונים.

בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)

סעיף י: הפעילות שהמועצה נוקטת או מתכוונת לנקוט בכל הקשור לבעיות הרעש ברחובות
מיתר/פארקים בחופשת הקיץ (מחוץ לסדר היום).

החלטה מספר 9 מיום 9/7/12
הוחלט פה אחד [להקים ועדה בראשותו של אהרון בשן לבחינת נושא הרעש ברחובות
מיתר/פארקים בחופשת הקיץ.
בעד (7) (אבנר בן גרא, דוד לוי, אלון אלדור, יואל בוהדנה, שמעון מזוז, אהרון בשן,
שחר יסינובסקי)